

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra bohemistiky

**Specifika komunikace při sportovních
činnostech**

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: PaedDr. Jarmila Alexová

Autor diplomové práce: Andrea Zadinová, Čj-D/SŠ

České Budějovice 2007

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Specifika komunikace při sportovních činnostech“ vypracovala samostatně pod vedením PaedDr. Jarmily Alexové, CSc. K práci jsem použila pouze literatury uvedené v seznamu.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě - v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných ... fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

.....

podpis

V Českých Budějovicích dne 27. dubna 2007.

Děkuji PaedDr. Jarmile Alexové, CSc. za odborné vedení, cenné rady a připomínky.

Dále děkuji dívkám jihlavského florbalového týmu, bez jejichž pomoci by tato práce nemohla vzniknout.

Specifika při sportovních činnostech

(ANOTACE)

Cílem diplomové práce je komplexní analýza autentických komunikačních událostí, které se realizovaly při sportovních činnostech.

Předmětem zkoumání byly nepřipravené mluvené projevy jihlavských florbalistek zachycené během sportovních utkání, tréninkové činnosti a při společných setkáních.

Analyzovala jsem však také psanou komunikaci, k níž jsem materiál čerpala převážně z internetové diskuse sledovaného týmu.

The sports activities specification

(ANNOTATION)

The aim of this diploma work is to make the complex analysis of authentic communication acts realized during various sports activities.

Jihlava floorball players' unprepared speeches, compiled during their matches, trainings and gatherings, have become the main subjects of my research.

I also analysed the written communication which was mainly taken from the mentioned team's on-line discussions.

Obsah

1. Úvod.....	8
2. Zásady přepisu magnetofonového záznamu.....	10
3. Historie florbalu	13
3. 1 Historie jihlavského klubu	15
3. 2 Pravidla hry	17
4. Psychologie ve sportu.....	20
5. Obecná charakteristika komunikace	22
5. 1 Struktura komunikační kompetence.....	26
5. 2 Pragmatická struktura komunikační události	28
5. 3 Tématicko-obsahová struktura komunikační události	30
5. 4 Objektová struktura komunikační události	34
5. 5 Struktura textu (komunikátu)	35
5. 6 Sémantická struktura textu (komunikátu)	37
5. 7 Struktura segmentace textu (komunikátu)	38
5. 8 Struktura výrazově formačních prostředků textu (komunikátu)	41
6. Lexikální stránka komunikace	45
6. 1 Slovní zásoba a její složky významné pro text	46
6. 2 Synonyma.....	48
6. 3 Obrazná pojmenování v textu	49
6. 4 Rozšiřování slovní zásoby.....	50
7. Slang	53
7. 1 Slang a jeho aspekty.....	55
7. 2 Expresivita.....	57
8. Závěr.....	59
9. Seznam literatury	65
10. Přílohy	68

1. Úvod

K myšlence zpracovat komunikaci jihlavských florbalistek mne přivedla moje spolubydlící, jež zmíněné dívky trénuje a sama je stále aktivní hráčkou. Tento nápad mne zaujal. Chtěla jsem se věnovat mluvenému projevu a toto téma bylo lákavé svou novostí. Také jsem kvůli diplomové práci navštívila prostředí, s nímž bych se za běžných okolností zřejmě nesetkala.

Na začátku mé práce mne zajímalo, jak moc se liší mluva děvčat jihlavského týmu. Jak rozdílná je od ostatních dívek, které se aktivně nevěnují žádnému sportu.

Na analýzu mluveného projevu se lingvistika více zaměřovala od druhé poloviny 20. století. Literatury, která se věnovala této problematice, jsem využila v této práci. Text jsem rozdělila do několika kapitol, v nichž jsem se zaměřila na různá specifika mluvených projevů.

Pro kapitolu, kde se věnuji zásadám přepisu magnetofonového záznamu, jsem použila zejména úvodní část publikace *Mluvená čeština v autentických textech* Müllerové – Hoffmannové – Schneiderové (1992). Poté jsem použila text Skružného a kol.: *Florbal* (2005), s jehož pomocí jsem představila tuto sportovní disciplínu. Nastínila jsem její historii a pravidla hry. V další kapitole jsem se věnovala úloze psychologie ve sportu. Zaměřila jsem se nejen na samotné hráče, ale i na diváky sportovních utkání. Tuto část jsem zpracovávala s pomocí publikace Vaňka – Hoška – Svobody: *Studie osobnosti ve sportu* (1974).

V kapitole Obecná charakteristika komunikace jsem pracovala zejména s texty Kořenského a kol.: *Komplexní analýza komunikačního procesu a textu* (1999), Jaklové: *Úvod do textové lingvistiky* (1999) a Müllerové: *Mluvený text a jeho syntaktická výstavba* (1994).

V části, která se zabývá lexikální stránkou textu, jsem využila Hauserovy publikace: *Nauka o slovní zásobě* (1986). U slangu jsem čerpala z textu Hubáčka: *O českých slanzích* (1979).

Pracovala jsem nejen s mluvenými nepřipravenými projevy, u nichž jsem se řídila zásadami přepisu magnetofonového záznamu, ale také s psaným textem. Ten jsem čerpala z internetové diskuse jihlavských florbalistek, případně i z dalších článků zveřejněných na stránkách jihlavského týmu.

Jako metodu zpracování jsem si zvolila metodu analýzy komunikace a psaného textu.

Na základě prostudované literatury jsem si stanovila za cíl konfrontovat mluvu ve sportovním prostředí s komunikací probíhající mimo sportovní utkání.

2. Zásady přepisu magnetofonového záznamu

Pro mluvený text je charakteristické plynutí v čase a zakotvení v konkrétní komunikační situaci. Je tedy obtížné zachytit jej v písemné podobě.

Přepsaný záznam je ochuzen o neverbální složku, do níž zahrnujeme gesta, mimiku, vzhled a postoje mluvčích, zásahy z okolního prostředí. Zvukový záznam není též možné zachytit přesně a v úplnosti. Nelze popsat hlasitost, zabarvení hlasu, odstíny a intonaci, což má pro danou komunikaci mnohdy značný význam.

Metodologickým východiskem pro vytvoření transkriptů se stala úvodní část publikace *Mluvená čeština v autentických textech* Müllerové – Hoffmannové – Schneiderové (1992). V prepisech jsou zachyceny pomocí speciálních značek ty vlastnosti záznamu, které umožní čtenáři lépe si představit reálný průběh komunikace a snáze se orientovat v textu.

Intonační průběh je znázorněn pomocí šipek nahoru a dolů. Je stoupavý (↑) a klesavý (↓). Celkový melodický průběh textu není zachycen v úplnosti. Zakončení pomocí šipek je použito pouze v místě intonačního předělu. Stanovuje, kde mluvčí stoupá a kde klesá hlasem.

Př.: A: *Teri nemáš nákej problém s botama*↑?

B: *Nemám*↓

Pauzy napomáhají k zaznamenání všech slyšitelných pauz bez měření délky. Značka (▪) je umístěna tam, kde je mluvčí nucen krátce přerušit tok řeči (nadechnutí), a mezi replikami, jež následují v rychlém sledu za sebou. Značka (••) vyjadřuje delší pauzu (např. odmlčení se, kontaktování druhých účastníků komunikace, příp. mluvčí přemýšlí, jak dál pokračovat ve výpovědi). Značka (•••) znázorňuje výrazně dlouho trvající pauzu a objevuje se zejména na těch místech, kde jsou mluvčí zaneprázdněni verbální činností.

Př.: A: *Seš tadi na tí straňe*↑ *protože prostě gdiš seš támle*↓▪ *tag si to můžeš víc takle jako podat nebo vo mantinel*↓▪

Otázková platnost může být vyjádřena různými prostředky. Nejčastěji ji signalizuje tázací intonace spolu s tázacími výrazy, ale lze ji vyrozumět i z celkového významu určitého úseku textu nebo z chování (gestikulace, mimika) mluvčích. Pro tento jev budu používat značku (?).

Př.: *Nechceš↑? tagže to bude takle↓▪*

Zdůraznění je zobrazeno pomocí velkých písmen. Mluvčí zdůrazňuje buď jednu, zpravidla první (přízvučnou) slabiku konkrétního slova, nebo vysloví s důrazem celé slovo či sousloví. V zdůrazněných slovech dochází přechodně k zpomalení a nebo naopak ke zrychlení řečového tempa, bývá u nich větší rozpětí intonační kadence, jsou vyslovována silnějším hlasem se zvýrazněnou výslovností. Čtenáře upozorňují na modální a emocionální odstíny v chování a vyjadřování mluvčího. Velká písmena jsou také použita na začátku repliky, v oslovení či ve vlastních názvech.

Př.: *Vracíme se poťte↓▪ postavíme to rozebereme to↓▪ fklidu↓ poťte poťte↓▪▪▪*

Př.: *Musíte tam jít Ájo:↓▪*

Protažení výslovnosti je značeno pomocí značky (:). Jedná se většinou o koncové samohlásky. Vyskytuje se nejčastěji ve slovech typu ne:, jo:, no:, cože:, s různým intonačním průběhem.

Př.: *Poťte↑ a nenechte si napovídat jo:↓▪*

Nesrozumitelná místa () se v nahrávkách vyskytují v částech, které jsou špatně srozumitelné nebo zcela nesrozumitelné. Je to dáno buď technickou kvalitou nahrávky (různé šумы, tónový podtext, zvuky z okolí apod.), nebo řečovými chováními mluvčích (tlumení hlasu až k úplnému ztišení, komolení a redukce slov za účelem rychlého řečového tempa, nezřetelná výslovnost – např. při zívání, současně pronášená jedna řeč či více mluvčích apod.).

Př.: *Andi↑ ale vona si z tebe d'elá prdel↓▪ to bi sis nemňela nechat líbit↓()*

Pravopis – texty jsou zaznamenány pomocí pravopisu, který vychází z české fonetické transkripce. Fonetická transkripce ovšem ztěžuje vnímání

textu, proto jsem se rozhodla pro její modifikaci tak, aby vyhovovala potřebám výzkumu. Použitý pravopis vychází při záznamu důsledně ze znaků české abecedy, proto se v některých případech od české fonetické transkripční soustavy odlišuje. Například pro souhlásku ch je užitý pravopis ch, v české fonetické transkripční soustavě je zaznamenáno značkou x. V protikladu s běžným pravopisem skýtá tento zápis mnohé výhody (je podchycena znělost – neznělost, odchylky od pravidel ortoepie apod.). Přepsaná slova a zvuky věrně kopírují zvukový záznam a není nutno použít pravopis dále nejrozumnějšími způsoby modifikovat (jak je to u pravopisu běžného), tak aby zůstala zachována autenticita (odpadá tak problematika přepisu cizích slov apod.).

Př.: *Aňičko d'ívej se f klidu↓▪ holki f klidu↓▪ tag Aňi tag↓▪*

Ačkoliv jsem texty několikrát pozorně poslouchala, je možné, že se v porovnání se zvukovou nahrávkou objeví v transkriptech drobné nesrovnalosti. Je to dáno subjektivním vnímáním komunikace, často také nezřetelností některých nahrávek.

Jednotliví komunikanti jsou zaznamenáni počátečními písmeny abecedy. Tzn., že počet písmen odpovídá počtu komunikantů.

Př.: A: *Já sem nevjed'ela↑ jestli **tam** budeš↑ nebo ne víš↓▪ v **tom rohu**↓▪▪*

B: *Jo:↓ no já vim no:↓▪ ale gdiš ti **tam** zabjehnu jako gdiš mi to **tam** pošleš tag se jako stáhni na mojí stranu↓▪ víš co↓▪ abi pag si to třeba jako prohodíme jo:↓ nebo gdiš užs **tadi** bila tag já sem šla automaticki na tvoje víš co↓▪ abisme se jako↓▪*

3. Historie florbalu

Florbalový míček v dnešní podobě nevyvinuli florbalisté, ale baseballisté v USA. Tento míček byl používán na tréninku amerických baseballových nadhazovačů. Přesto jsou počátky florbalu spojeny se skandinávskými zeměmi. Státem, v němž byly položeny základy tohoto sportu, je Švédsko. Počátky hry zde spadají do sedmdesátých let. Finsko se přidalo o několik let později.

Florbal se dostal do České republiky třemi způsoby. Pravděpodobně k prvnímu přijetí došlo díky výměnnému pobytu studentů VŠE v Praze se studenty helsinské univerzity KY v roce 1984. Finové do tehdejšího Československa přivezli sadu florbalových hokejek a v tělocvičně VŠE byl odehrán první zápas mezi Finy a Čechy. Finové hokejky v Čechách nechali. Průkopníky florbalu u nás se stali Michal Bauer a Petr Chaloupka. Asi rok se hrálo s finskými hokejkami, poté se zničily.

Nebyla možnost sehnat nové hole, a proto nastala do roku 1991 nucená pauza. Opět se začalo hrát díky cestovní kanceláři Excalibur a bratrům Vaculíkovým, kteří přivezli florbalové vybavení ze Švédska. Tentokrát se florbal začal hrát ve Střešovicích.

Poté tento sport pronikl i do Jaroměře a Ostravy. Třetí způsob přijetí florbalu v Čechách je spojen právě s Jaroměří, kam přivezli unihockey švýcarští Mettmensstetten Unicorns, kteří byli ve východních Čechách na předsezónním soustředění v roce 1992. Rozšíření florbalu na Moravě zajistil Marcel Pudich, který spolupracoval ve firmě VDG s prvními průkopníky florbalu v Čechách a přivezl z Prahy florbalové vybavení do Ostravy. Díky jeho iniciativě byly na Moravě pořádány první florbalové turnaje.

Významnou událostí se stal zájezd střešovických hráčů florbalu do Maďarska. Odtud byly přivezeny první florbalové mantinely. Tato cesta znamenala začátek turnajů a následně vzrůstající zájem o tento sport u nás.

První oficiální turnaje, kvalifikace o první ligu a první ročník první florbalové ligy probíhaly v roce 1994.

Během dalších let vznikala florbalová centra také v Liberci a v Brně. Florbalové soutěže se během deseti let rozšířily do úrovní šesti výkonnostních lig, vzniklo 300 nových oddílů a ligové soutěže hrálo po deseti letech organizovaného florbalu přes 800 družstev.

Významným rysem rozšiřování florbalu bylo v České republice jeho pronikání do škol. Postupně začaly vznikat školní týmy a školní ligy. A stále vznikají. Byla vytvořena florbalová metodika a v roce 1997 vyšla první speciální publikace s názvem Základy florbalu. K největším sportovním událostem, které se na našem území odehrály, řadíme pořadatelství II. Mistrovství světa mužů v Praze a v Brně v roce 1998. Velmi oblíbeným se stal největší mezinárodní turnaj světa Czech Open, který se v roce 2003 konal již po jedenácté. V témže roce pak Česká republika získala i pořadatelství dvou významných mezinárodních akcí, a to Evropského poháru mužů a žen a Světového šampionátu juniorů.

Czech Open vznikl z myšlenky pořádat na našem území turnaje, v nichž by se srovnávaly domácí týmy se zahraničními. Prvního ročníku se účastnilo 43 družstev z pěti zemí. Zázemí turnaje se snaží napomoci začínajícím florbalovým svazům. Například zámořské reprezentaci nebo týmům ze vzdálenějších částí Evropy, které nemají možnost odehrát dostatečný počet přátelských utkání.

V ČR se do florbalu podařilo začlenit i handicapované spoluobčany. Hrají ho především lidé po úrazu páteře, ale realizovat se v něm mohou i lidé s různým pohybovým handicapem. Florbal handicapovaných se rozdělil do tří kategorií. Jedná se o stojící handicapované hráče, vozíčkáře a hráče se závažným pohybovým handicapem, kteří v běžném životě používají elektrický vozík.

Hlavní myšlenkou této činnosti je zasadit se o to, aby florbal mohli hrát lidé s nejrůznějším pohybovým omezením.

3. 1 Historie jihlavského klubu

Tým žen i juniorek vznikl především díky klubu, jehož počátky se datují do roku 1996, a dále ke staré tělocvičně Sokola Jihlava. Pod názvem Sokol J bylo možné k nim přestoupit a využívat tak možnosti trénovat ve velké hale, která odpovídala svými rozměry i zázemím. Toto se uskutečnilo v květnu roku 1997 a v roce 2000 se ženy staly součástí florbalového týmu SK Jihlava. Vyzkoušely si vzestup do nejvyšší florbalové ligy žen, ale také sestup. V roce 2002 vytvořily i tým juniorek. V dnešní době je tým florbalu SK Jihlava rozdělen a družstvo žen existuje jako samostatný oddíl.

Základna jihlavského družstva se bude dále rozšiřovat. Na květen 2007 je naplánován nábor nových dívek.

současné vedení klubu:

předsedkyně: Andrea Urbanová

výkonný výbor: Mirka Slavíková, Petra Kulhánková

realizační tým:

ženy:

vedoucí družstva - Andrea Urbanová

trenér - Andrea Urbanová

juniorky:

trenér - Mirka Slavíková, Andrea Urbanová

vedoucí - Mirka Slavíková, Andrea Urbanová

členky nynějšího týmu:

Dominika Brunová, Denisa Čermáková, Lenka Čeryová, Lenka Hanáková, Michaela Dolanová, Veronika Hulová, Hana Ježková, Gabriela Junková, Gabriela Kodysová, Klára Kolmanová, Lucie Kozlíková, Lenka Kubisková, Petra Kulhánková, Eva Mácová, Veronika Neckářová, Lucie

Pekárková, Martina Procházková, Kristýna Provázková, Lenka Raabová,
Mirka Slavíková, Tereza Slavíková, Kristýna Svobodová, Helena Šalbabová,
Andrea Urbanová

Zařazení jihlavského klubu do soutěže:

ženy:

00/01 2. liga divize Morava

01/02 2. liga divize II

02/03 1. liga

03/04 2. liga divize II

04/05 1. liga

05/06 2. liga divize II

06/07 1. liga divize I

juniorčky:

02/03 1. liga divize II

03/04 1. liga divize II

04/05 1. liga divize II

05/06 1. liga divize II

06/07 1. liga divize II

3. 2 Pravidla hry

Jsou dvě ženské soutěže – I. a II. liga. II. liga se dělí na tři divize. Juniorky hrají pouze I. ligu, která se dělí na čtyři divize. Ve II. lize žen je hrací doba 3 x 15 minut hrubého času a poslední tři minuty se hraje čistý čas (což znamená, že po písknutí rozhodčího se zastaví čas a spustí se znovu po písknutí; to platí i pro juniorky). V I. lize je hrací čas 60 minut čistého času. Družstvo je povinno nastoupit do zápasu s minimálním počtem pěti hráčů a gólmanem. Hru musí dokončit alespoň tři hráči na hřišti a brankář. Do zápasu může nastoupit libovolný počet gólmanů a maximálně dvacet hráčů.

Utkání je řízeno dvěma rozhodčími a u každého zápasu musí být přítomen vyškolený trenér a vedoucí družstva.

Střídání hráčů probíhá libovolně během celého utkání, ale musí se dodržovat střídání noha za nohu (střídající nesmí na hřiště, dokud střídaný nemá jednu nohu na střídačce). Střídání je povoleno pouze na střídacích prostorech, které jsou označeny okrajovými body na mantinelech.

Veškerá výzbroj a výstroj družstva musí být certifikována Českou florbalovou unií. Rovněž tak i branka a hala. Do základní výbavy patří brankářská výzbroj a hráčská výstroj. Hráči musí být označeni čísly 2-99, jedničku smí mít pouze gólman. Barva dresu je libovolná, zakázána je ale šedá. Dres se skládá z trika, šortek a štulpen (vysoké podkolenky). Obuv, vhodná do hal, musí být opatřena světlou podrážkou.

Zápas se odehrává na hřišti o rozměrech 40 x 20 m, jež je ohraničeno mantinely vysokými 50 cm.

Utkání začíná vhazováním uprostřed hřiště na povel rozhodčího, kdy zahajovací sestava stojí na své polovině hřiště, tzn. blíže svému gólmanovi. Při jakémkoli přestupku rozehrává poškozené družstvo z místa, kde došlo k přestupku, přičemž hráči sledují pokyny rozhodčího. Tomuto se říká volný úder. Bránící hráč je povinen stát minimálně tři metry od místa rozehrávky, po níž následuje volný úder.

Mezi přestupky, po nichž přichází volný úder, řadíme out, blokování hole, nadzvedávání hole, sekání, nedovolené vrážení, prorážení, zdržování hry, nedovolené bránění, výskok, postavení útočícího v brankovišti, přihrávku nohou, hru vysokou holí, hru mezi soupeřovými nohama, přihrávku vlastnímu gólmanovi.

K přestupkům potrestaným menšími tresty, tj. dvěma minutami, patří sekání, blokování hole, nadzvedávání hole, hra vysokou holí, hákování, nedovolené vrážení, vrážení zády, držení, bránění ve hře, přihrávka nohou, hra v malém brankovišti, nedovolená vzdálenost, hra ve výskoku, nesprávný výhoz, špatná rozehrávka, hra na zemi, hra rukou, hra hlavou, špatné střídání, opakované malé přestupky, zdržování hry, nesportovní chování, hra bez hokejky a špatné vybavení.

Pětiminutový trest nastává v případech, kdy dojde ke hrubosti, nebo jej může udělit rozhodčí po posouzení předchozích přestupků. Desetiminutový trest je udělován za nesportovní chování.

Mezi další tresty patří trest vyloučení do konce utkání a červená karta 1, 2, 3 – dle stupně přestupku.

Významným pravidlem je i to, že brankář nesmí mít hůl a kapitán družstva musí být označen páskou.

Vhazování se provádí po každé inkasované brance, a to opět na středu hřiště. Nařízeno může být i trestné střelení. V takové situaci jsou všichni hráči, kromě brankáře a střílejícího hráče, mimo hřiště.

Ke zrušení dvouminutového trestu dochází tehdy, když tým střelí branku. V tom případě se vyloučený hráč může vrátit do hry. Pokud se ovšem jedná o pětiminutový trest, hráč se nevrací ani po střelené brance. Gól je potvrzený vhazováním na středu. Uznán je ve chvíli, kdy míč přešel celým svým objemem brankovou čáru. Neuznání gólu platí v případě, kdy se útočící hráč nachází v brankovišti, nebo pokud je míč do branky umístěn jakýmkoli nedovoleným způsobem.

Pravidla se vztahují i na florbalové pomůcky, z nichž některé pro názornost uvedu.

Florbalový míček má své specifické provedení, jenž se liší materiálem a technologií výroby, což ovlivňuje dráhu letu, přesnost hry a zejména jeho životnost. Je plastový a děrovaný. Míčky existují v různém barevném provedení, v České republice je pro zápasy podle pravidel ČFbU (České florbalové unie) povolen pouze míček bílý.

Brankářská maska se vyrábí z akrylátů nebo laminátů v několika tvarech. Součástí masky je ochranná mříž, jež má za úkol chránit oči a zabránit možnému kontaktu hokejky s obličejem brankáře.

Florbalová hůl (hokejka) dosahuje délky v rozmezí 70 – 100 cm a její tvrdost by měla být vybírána v závislosti na fyzických dispozicích hráče a jeho stylu hry. Tato kritéria platí i pro čepel. Čím tvrdší čepel, tím se zvyšují nároky na technickou vyspělost hráče.

Ideální typ obuvi se pohybuje mezi basketbalovou a házenkářskou, případně volejbalovou botou. Existuje několik firem, které vyrábí speciální florbalovou obuv s protiskluzovou podrážkou a zesílenou stranovou stabilitou.

4. Psychologie ve sportu

Sportovní psychologie se zabývá výběrem sportovních talentů, diagnostikou osobnosti sportovce i trenéra, psychologickým ovlivňováním a psychologizací tréninku.

V současné době je kladen velký důraz na sportovní aktivitu. Hlavním argumentem se stává prohlášení, že sport kladně ovlivňuje významné charakteristiky populace v oblasti somatické i psychické. To se projevuje zvýšeným zájmem různých institucí a států na rozvoji sportovních činností.

Ve sportu je možné rozvíjet kladné vlastnosti osobnosti. Hovoří se zejména o cílevědomosti, sebekázni, vytrvalosti aj. Obecně se tvrdí, že sport takové vlastnosti formuje a zdokonaluje.

Žádný trénink nemůže sportovce dokonale připravit na významný zápas či závod. Nelze předem stanovit vývoj, průběh a atmosféru zápasu. Vždy se mohou vyskytnout okolnosti, které naruší duševní rovnováhu hráčů a zvýší jejich duševní napětí. Existují různé **psychoregulační metody**, v jejichž důsledku se zaručuje větší stabilita a duševní rovnováha.

Vnější a vnitřní činitele, které mají vliv na psychiku sportovce, obsahují energizující a aktivizující vliv na intenzitu aktuálních psychických stavů. Sportovní výkon často závisí na míře aktivační úrovně dané osoby. Každá lidská činnost, i různá sportovní utkání, představují pro člověka určitou hodnotu.

Ve sportovní psychologii se pracuje s termínem **psychické napětí**, jenž je používán pro vyjádření obecného pocitu narušené interakce s prostředím a připravenosti změnit chování takovým způsobem, aby mohlo dojít k vyrovnání s nově vzniklými faktory. Protikladem psychického napětí je **relaxace** – uvolnění. K uvolnění dochází pomocí různých relaxačních cvičení, například muzikoterapie či dechových cvičení.

Pro zrealizování sportovních úspěchů týmu je důležitá vzájemná soudržnost hráčů/hráček družstva. Jedná se o sociální učení. Cílem sociálního učení během tréninku je záměrně působit na změnu chování. To předpokládá

získání potřebné úrovně sebepoznání, pochopení podmínek, které vedou ke změně chování skupiny, což podporuje poznání mezosobních situací a využití těchto poznatků při sportovním výkonu.

Významnou roli hrají na sportovních utkáních diváci. Přitažlivost kolektivních sportů pro diváky spočívá v napětí, které vyplývá z rizika a náhody, jež se promítají do nálady utkání.

Zájem diváků přitahuje také mnoho dynamických změn v průběhu hry. Některé skupiny, zvláště mladých lidí, se přicházejí na zápasy odreagovat. Důležitý je proces vytváření skupinových norem pro chování všech členů. Uplatňuje se vědomí a princip sounáležitosti. Na sportovní diváky můžeme pohlížet jako na jedince, kteří se realizují ztotožněním se svým idolem a vyhledávají silné emoční prožitky úspěchů, ale i nezdarů.

V současnosti se zvyšuje agresivita diváků. Řada sportovních psychologů předpokládá, že toto chování se projevuje jako důsledek nezvládané emocionality, interpersonálních konfliktů nebo frustračních stavů. Divák sportovního utkání často prožívá frustraci z neúspěchu „svého“ týmu. Následný vztek může vést až ke zvýšení agresivity.

Výtržnosti nelze pokládat za činnost jednotlivých izolovaných diváků. Diváci vytvářejí dav, ne pouhé publikum, s určitým společným názorem a náladou.

Je nutná prevence vzniku a rozvoje hromadného chování. Je několik způsobů, jak předcházet těmto formám chování. Patří mezi ně technická a organizační opatření, vhodné stylizování hlasatele do role „vůdce“ publika a spoluvůdce atmosféry, výběr a spolehlivá činnost pořadatelů a strážců pořádku.

5. Obecná charakteristika komunikace

Všechny procesy dorozumívání mezi lidmi, včetně toho, který má být předmětem rozboru, jsou součástí sociální skutečnosti, souboru sociálních procesů, které v dané společnosti probíhají. Složce charakteristických rysů této dynamické sociální skutečnosti říkáme společenská situace. Ta nastane při každé komunikaci. Je způsobena mnoha faktory, které určují její průběh (například prostředí, aktivita komunikantů či jejich vzájemná znalost).

„Praktická činnost sociálních subjektů se v dané společenské situaci uskutečňuje především jako společné působení jedinců na předmět (jeho přetváření); toto působení je zároveň prostředkem utváření jejich vzájemných vztahů (event. až formování kolektivního subjektu) a jejich začleňování do společenské situace. Nazvěme toto působení společnou činností.“¹

Tato společná činnost je zaměřena na předmět, jenž se nazývá cílovým předmětným objektem. Prostřednictvím dalších předmětů se realizuje působení účastníků společné činnosti na tento objekt. V našem případě bychom mohli hovořit o míčku ve hře nebo o výsledku zápasu. Tyto předměty se společně nazývají **aparaturou**.

Společná činnost by se neobešla bez dorozumívání – intersubjektivního sdělování řízeného sdělovacími prostředky lidí. Toto dorozumívání je možné nazývat **komunikací**. Komunikaci motivují utvářející se konkrétní situace, jež vznikají nejen při společné činnosti. Konkrétní situace lze charakterizovat různými faktory (např. počtem účastníků komunikace, sociální a komunikační charakteristikou těchto účastníků či prostorem, v němž komunikace probíhá, časovým zařazením komunikace a charakteristikou jejího průběhu).

„Každá komunikace je článkem určitého řetězce, součástí skupiny příbuzných, obdobných, vzájemně vázaných komunikačních procesů

¹ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 20.

(spojených vztahy typu paradigmatického a syntagmatického). Nazvěme toto zařazení jedinečné komunikace jejím komunikačním kontextem.“²

Celý průběh komunikace v konkrétní komunikační situaci nazýváme **komunikační událostí**. V souvislosti se strukturou komunikační události též mluvíme o uspořádanosti komplexu rysů komunikační situace v konkrétní komunikaci.

Dále nás u komunikační události zajímají jednotlivé složky interpretace. Mezi ně řadíme strukturu sociálně psychologickou, strukturu komunikační kompetence, strukturu pragmatickou, strukturu tématicko-obsahovou, strukturu objektovou, strukturu verbální složky komunikace, jazykového projevu včetně struktury jeho segmentace a struktury výrazově formačních prostředků.

Centrum komunikační události tvoří osoby, jež se aktivně nebo pasivně účastní komunikace. Tyto osoby se pojmenovávají jako **komunikanti**.

V tomto případě se jedná o ženský florbalový tým. Aktivně za jihlavské družstvo hrají nejen ženy, ale také juniorky. Do týmu patří Dominika Brunová, Denisa Čermáková, Lenka Čeryová, Lenka Hanáková, Michaela Dolanová, Veronika Hulová, Hana Ježková, Gabriela Junková, Gabriela Kodysová, Klára Kolmanová, Lucie Kozlíková, Lenka Kubisková, Petra Kulhánková, Eva Mácová, Veronika Neckářová, Lucie Pekárková, Martina Procházková, Kristýna Provázková, Lenka Raabová, Mirka Slavíková, Tereza Slavíková, Kristýna Svobodová, Helena Šalbabová, Andrea Urbanová.

Do týmu se však neustále hlásí nové zájemkyně. Družstvo tedy rozšiřuje svoji základnu a do budoucna by se rádo věnovalo i trénování malých dětí, které rovněž projevují zájem o florbal.

² Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 21.

Ze vzájemné komunikace nynějších hráček jsem si pro diplomovou práci vybrala čtyřicet šest nahrávek různého rozsahu. Dále jsem použila i různá zvolání a výkřiky.

Aktivní či pasivní činnost se v průběhu komunikační události mění. V případě, že se jeden z komunikantů podílí na komunikaci souvislým řečovým jednáním, zatímco další osoba (osoby) se účastní komunikace pasivně, říkáme tomuto proudu **komunikační událost monologická**.

V jihlavském týmu je tato situace spíše ojedinělá. Hráčky diskutují i při pokynech trenérky. Domnívám se, že tato skutečnost je ovlivněna přátelskými vztahy ve skupině.

Pokud se aktivní a pasivní role v mluvené komunikaci pravidelně obměňují, jedná se o **komunikační událost dialogickou**. Ve sportovním prostředí o tomto typu komunikační události hovoříme například při rozebírání odehraného utkání či při tréninku.

A: *Seš tadi na tí straňe↑ protože prostě gdiš seš támle↓▪ tag si to můžeš víc takle jako podat nebo vo mantinel↓▪*

B: *No: to jo:↓▪*

A: *A tadi to máš úplňe na hovno↓▪ tadi to musíš vihod'it tím způsobem↑▪ že ti míček spadne na mantinel↓▪ třeba jako to má Péťa teť↓▪▪*

B: *No: to jo: no↓▪*

Role autora, adresáta, příjemce, mluvčího a posluchače jsou souborně nazývány **komunikačními rolemi**. V komunikační události se objevuje škála rysů spojených s osobnostmi komunikantů. Tehdy mluvíme o některých výrazných osobnostních vlastnostech a dispozicích jednotlivých komunikantů. Jedná se o osobní strukturu komunikanta.

S výše zmíněnými rolemi se setkáváme i u jihlavského florbalového týmu. Souvisí to nejen s různými osobnostními rysy, ale také s věkem dívek. Nejstarším hráčkám je okolo dvaceti sedmi let, nejmladším kolem čtrnácti let. Přesto zde není cítit potřeba povyšovat se. Ale některé názorové neshody jsou pochopitelné. Dívky jsou nejen různě staré, ale zároveň pocházejí z jiných sociálních poměrů, jsou jinak vychovávány a v neposlední řadě je každá z nich

individuální osobností. I přes tyto odlišné faktory vládne mezi dívkami kamarádská atmosféra. Roli trenérky zastává jedna ze starších hráček. Je respektována, ale přesto občas dívky inklinují ke svéhlavosti apod. Je zde tedy znát, že tato dvojrole je problematická. Další významnou roli znázorňuje starší hráčka Mirka. Ta je vnímána nejen jako kamarádka, ale zároveň i jako poradkyně. Zejména v osobních záležitostech. Dále má téměř každá dívka svoji přezdívku. Ostatní hráčky ji neoslovují jménem, ale zásadně přezdívkou, kterou vymyslely.

A: *F první lajňe centr Leoš*↓▪

B: *Ne:↑ já zůstávám f obraňe*↓▪

A: *Nechceš↑? tagže to bude takle*↓▪ *Klára↑ Terezka a Kuba pudou dopředu*↓▪ (Leoš a Kuba jsou ve skutečnosti Lucie a Petra.)

Se strukturou sociálně psychologickou rovněž souvisí skutečnost, že komunikanti tvoří nějakou ustálenou dvojici či skupinu. Skupina komunikantů s ustálenými sociálními vztahy se nazývá **sociální skupinou**. Pozice, jež zauímají jednotliví komunikanti v sociální skupině, nazýváme sociálními rolmi (např. role trenéra a hráče). V komunikaci jsou významné vztahy dané poměrem (stabilním či variabilním) komunikačních rolí partnerů, poměrem jejich osobnostních struktur i jejich momentálního psychického stavu, poměrem jejich osobních znalostí a zkušeností. Hovoříme o komunikačních vztazích. Komunikační událost dále ovlivňuje kontakt komunikantů. Jak jsem již uvedla výše, v jihlavském týmu panují dobré komunikační vztahy, které vyplývají z dlouholeté vzájemné znalosti a častého setkávání se i mimo hřiště.

„Nazvěme tedy sociálně psychologickou strukturu komunikační události soustavou osobnostních struktur komunikantů, jejich znalostí, zkušeností, momentálních psychologických dispozic, vzájemných vztahů a sociálních rolí.“³

³ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 26.

5. 1 Struktura komunikační kompetence

„Celková společenská situace na jedné straně a sociálně psychologická struktura konkrétní komunikační události podmiňují strukturu komunikační kompetence, která se projevuje v komunikační události prostřednictvím komunikačních aktivit jednotlivých partnerů.“⁴

V komunikaci je možno postřehnout, jaký je momentální psychický stav hráček a jaké jsou vztahy mezi nimi. Tím se vytváří i situace, vhodná či nevhodná, pro plnění společných úkolů. Komunikační aktivita se tedy odvíjí od více faktorů. Přímý vliv na hráčky má nejen vzniklá situace např. na tréninku, ale jsou ovlivněny i situací, z níž přišly trénovat.

A: *Teri nemáš nákej problém s botama*↑?▪▪

B: *Nemám*↓▪▪

A: *Máš každou jinou*↓ *te tlačí*↑?▪▪

B: *Hm*↓▪▪

Vliv na aktivitu komunikantů má také znalost tématu.

A: *Hele ve středu neří trénink*↓▪

B: *Jo: mi víme*↓▪▪

C: *Jak to*↑?▪▪

A: *Protože chlapi tady hrajou pohár*↓▪ *mohli bismě mít trénink ve čtvrtek od devíti do desíti ale to jako ne*↓▪▪

Z celkové společenské situace vyvozujeme soubor konvencionalizovaných, všeobecně uznávaných zásad vzájemného styku členů určitého společenství. Tento soubor se nazývá souborem **sociálních norem**. Další znalosti a zkušenosti, jejichž existence umožňuje a usnadňuje komunikaci, nazýváme společným zkušenostním (kognitivním) komplexem. V našem případě se komunikace opírá o společný zájem, na němž se musí

⁴Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 27.

realizovat celé družstvo, aby bylo dosaženo úspěchu. Při nedostatečném respektování zásad tohoto společenství není možné plnit jeho cíle.

„Specifickou část sociálních norem tvoří konvencionalizované zásady, jejichž dodržování přímo souvisí s úspěšným průběhem komunikace. Těmto zásadám říkáme komunikační normy. Komunikační normy jsou součástí souboru speciálních znalostí a zkušeností, týkajících se prostředků, pravidel a zvyklostí komunikace.“⁵

Soubory znalostí a zkušeností jednotlivých partnerů pojmenováváme jako komunikační kompetence. Hlavní částí komunikační kompetence je schopnost užívat určitých znakových soustav, systémů komunikačních prostředků a pravidel jejich užívání. Tyto znakové soustavy se nazývají **kódy**.

Verbální komunikaci dominuje užívání jazykového kódu. Až na výjimky je tímto kódem pro účastníky komunikační události národní jazyk. Ve florbalovém prostředí se uplatňuje především sportovní slang, jímž se budu zabývat později. Zde uvedu jen krátký příklad – *Vracíme se poťte* ↓ ▪ *postavíme to rozebereme to* ↓ ▪ *f klidu* ↓ ▪ *poťte poťte* ↓ ▪ ▪ ▪

Kromě jazykového kódu se v komunikační události často uplatňují i jiné kódy. Například v monologické písemné komunikaci nákresy, ilustrace, fotografie. V pauze zápasu trenér často využívá možnosti nákresu hry, který doplňuje příslušným komentářem.

V mluvené komunikaci mají svoji nezastupitelnou úlohu gesta, mimika, pohyby atd. Uplatnění prostředků nejazykových kódů říkáme neverbální složka komunikační události.

„Nazýváme tedy strukturou komunikační kompetence uspořádaný soubor znalostí a zkušeností jednotlivých komunikantů, který umožňuje disponovat při konkrétní komunikační události (v souhlase s charakterem komunikační situace) systémy komunikačních prostředků, pravidel, zvyklostí a norem jejich užívání, a dosáhnout vzájemného porozumění partnerů.“⁶

⁵ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 27.

⁶ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 29.

5. 2 Pragmatická struktura komunikační události

Pro strukturu pragmatickou je určujícím faktem sociálně psychologická struktura komunikační události.

Základní cíl komunikační události souvisí s jejím začleněním do celkové společenské situace a komunikačního kontextu. Kromě toho se jednotliví komunikanti během komunikační události snaží ovlivnit partnery, utvářet jejich individuální postoje, vnitřní pocity, psychologický stav atd. Tyto kroky vedoucí k ovlivňování nazýváme záměry.

Trenér vyjadřuje názor na průběh hry a zároveň nabízí různé alternativy, jak výkon zlepšit. Tím se snaží ovlivnit chování hráček na hřišti.

Musíte tam jít Ájo:↓▪ gdiš voňi vás tam nahrávaj s tí obrani↑ bješte tam↓▪ nekoukejte na ňe a necouvejte ale leťte před tu bránu↓▪ abi gdiš vono to tam Irča nahodí↑ abiste to tam pag mohli sklepávat↓▪ ale vi bježíte a koukáte na ňí↑ gdi to tam aš teprve to tam jako vodveze↓▪ potom tam teprve leťte leťte tam hnet at' tam máme ten dūras před tou bránou↓▪ ňeco tam doklepnem↓▪▪▪

Dílčí komunikační záměry jsou svým způsobem připoutány k záměru hlavnímu. Realizací jednotlivých záměrů postupují komunikanti až k naplnění (či nenaplnění) základního cíle komunikační události. Jejich postupné uskutečňování je podmíněno sociálně psychologickou strukturou celé komunikační události. Tyto postupy nazýváme **komunikační strategií**.

Ve sportovním prostředí hovoříme o povzbuzování, které by mělo navodit atmosféru sportovního ducha a chuť k vítězství. K tomuto záměru slouží zvolání a povzbuzující výkřiky.

Bráňíme Jihlava↑ počte napadáme vracíme se↓▪ jeť hrajem poč:↑ dáme góla↓▪

Za dominantní rysy komunikační funkce zde považujeme apely, kontaktovost a expresivitu. Právě ta je důležitou součástí komunikační funkce při florbalových zápasech.

Ježišmarja:↑ rostáhňi to rostáhňi to↓▪

Komunikační událost však přináší i vedlejší produkty, tzn. nezamýšlené (např. určité důsledky pro vývoj vztahu komunikantů). Této změně skutečnosti, objektivní, subjektivní či mentální, říkáme **komunikační efekt**. Nulový komunikační efekt téměř neexistuje. Komunikační efekt se podílí na výsledku, dále na realizaci cíle společné činnosti a je výstupem (přesahem) komunikační situace do celkové společenské situace.

Takový efekt kupříkladu může vyvolat výtka fanouška směřovaná k rozhodčímu, který je ovlivňován trenérem druhého týmu. *To diš vám ten trenér něco řekne tag ho poslechnete↑?▪ poťte a nenechte si napovídat jo:↓▪ dem poťte↑▪▪* Toto zvolání jistě navodí pro rozhodčího nepříjemnou atmosféru a obecenstvo začne více sledovat jeho výkony. Komunikační efekt je zde velmi silný a nápaditý. Rozhodčí je během krátké doby pod bedlivým dohledem celé haly.

„Autor (mluvčí) se soustředí na realizaci určitého komunikativního záměru v určitém úseku (segmentu) komunikační události. Toto zaměření se nazývá **pragmatickou funkcí segmentu**. Týž segment komunikační události je schopen sloužit i většímu počtu pragmatických funkcí. U funkčně neroztříštěných segmentů komunikační události se pragmatické funkce obvykle nepřekrývají, avšak sleduje se jediný elementární komunikační záměr. Elementární komunikační záměr lze explicitně označit výrazy jako např. sdělení, hodnocení, kritizování, dialogické KU např. rada, prosba, slib, nabídka ap.“⁷

Aňičko d'ívej se f klidu↓▪ holki f klidu↓▪ tag Aňi tag↓▪ rada

A: Nemáte tadi něgdo nechti na nůški↑?▪▪ prosba

B: Cože↑?▪▪

A: Nůški na nechti↑▪▪

B: Ne:↓▪▪

⁷ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 32.

A: *Holki poslouchejte*↓▪ *potřebuju zejtra jednoho nejlépe dva lidi na organizaci*↓▪▪

B: *Tag jo:*↓▪▪ **slib**

A: *Dobře Aňička*↓▪ *víborně.*↓▪▪ **pochvala**

Hele Andi↑ *mi vitáhneme bráni na zápas*↓▪ *jo:?*▪▪ **nabídka**

Tyto elementární komunikační záměry autora nazýváme komunikačními funkcemi. Úseku komunikační události s určitou komunikační funkcí říkáme **obsahově pragmatická jednotka**. V těchto jednotkách dochází k propojení pragmatické a tématicko-obsahové struktury komunikační události. Dále dochází k projekci pragmatické struktury komunikační události do její segmentace. Obsahově pragmatická jednotka má omezený prostor potřebný pro rozlišení obsahů nociónálních a komunikačně pragmatických.

Strukturu pragmatických a komunikačních funkcí nazýváme pragmatickou strukturou komunikační události.

5. 3 Tématicko-obsahová struktura komunikační události

V komunikační události je možné komunikovat o celé řadě skutečností. Kromě komunikantů se v ní může mluvit o jiných osobách, jež se komunikace neúčastní. Tyto osoby pojmenováváme jako **osobní objekty** komunikace (přítomné či nepřítomné).

A: *Dala čtyři góli proti Vítkovicím*↓▪▪

B: *Gdo*↑?▪▪

A: *Aňička*↓▪▪

B: *Fakt jo:*↑?▪▪▪

Kromě cílového předmětného objektu mluví komunikanti zřejmě i o dalších předmětných objektech.

A: *Ale jako čtyři za sebou*↓▪▪

V komunikační události se komunikuje i o dalších skutečnostech myšlenkových, fiktivních (postoje, pocity, představy, výsledky různých myšlenkových operací účastníků komunikace apod.). Všechny tyto skutečnosti, o nichž se v komunikační události komunikuje, nazýváme věcnými obsahy.

A: *Mně je blbje* ↓ ••

B: *Mně taki* ↓ ••

A: *Tlag* ↓ • *nemám žádnéj* ↓ ••

B: *No:* ↓ ••

C: *Tag jedem holki* ↓ • *poťte* ↓ ••

„Předmětem komunikace partnerů se však někdy – jako speciální typ věcného obsahu – stává sama komunikace a její složky, komponenty jazykové, řečové.“⁸ Těmto vyjádřením se říká vyjádření **metakomunikační**, resp. metajazykové, metařečové, metatextové.

Prostě vidí vole někoho ležet na zemi a píská: ↓ • *von mi řekne že jí vosekávám vole* ↓ • *já sem tam k ní sotva dobjehla vole a von mi řekne* (_)

„Uspořádaný soubor obsahů o osobních i předmětných objektech včetně skutečností mentálních, myšlenkových a skutečností komunikačních nazýváme tematicko-obsahovou strukturou komunikační události.

Uspořádanost tohoto souboru je výsledkem působení určitého obsahově strategického východiska na utváření obsahové struktury KU.“⁹

Tomuto východisku uvažování a sdělování, v němž dochází v průběhu komunikační události, říkáme **téma komunikace**. Téma souvisí se záměry autora i s očekáváním příjemce. Tedy i jeho prostřednictvím se propojuje struktura obsahová se strukturou pragmatickou. V následujícím dialogu je zachycen rozhovor tří dívek. Jeho účelem je zorganizování společného večerního programu. Rozhovor řídí jedna dívka.

⁸ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 35.

⁹ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 35.

A: *Ti seš taki naše kamarátka*↓▪ *nebo máš jinej program*↑? *gdištag nám to klidně řekni*↓▪▪

B: *Nemám žádnéj program*↓▪▪

A: *No: tag deš s náma*↓▪ *co ti nemluvíš*↑?▪▪

B: *No: právě že Helča nemluví*↓▪▪

C: *Ti to zvládneš fšechno sama*↓▪▪▪

U složitějších komunikačních událostí se v různé míře shoduje nebo liší interpretace, konkretizace tematicko-obsahové výstavby komunikační události jednotlivými komunikanty – v závislosti na jejich osobních vlastnostech, zkušenostech, dispozicích, komunikačních vztazích, záměrech atd. Výsledek této individuální interpretace nazýváme **smyslem komunikační události**.

Zápasy obvykle doprovází příjemná atmosféra a sportovní duch, což hráčky motivuje k vítězství. Nemalou měrou se na této „chuti vyhrát“ podílí i obecenstvo. A to hráčky povzbuzuje výkřiky typu: *Střílejte*. Případně se stává, že fanoušek není spokojený s výrokem rozhodčích. *Ti vole jeden ukazuje tam druhej tam*↓▪ *bješte do prdele*↓▪ A občas fanoušek poskytne i radu. *Pozor*↑ *pozor*↑ *sklidni se*↓▪ Pro průběh zápasu je tedy obecenstvo důležitým faktorem.

V mnoha sportovních utkáních se můžeme setkat s případy, kdy obecenstvo hráče naprosto demotivuje. A nehovořím pouze o florbalu. Pokud si fanoušci sportovce neoblíbí, dokáží to dát najevo mnohdy velmi nepříjemným způsobem. Naopak při dobrém přijetí hráčů obecenstvem, může vzniknout dokonalá souhra, kdy je sportovní družstvo motivováno k excelentním výkonům.

Zápas rovněž doprovází hudební složka. Divák ji při zápase příliš neregistruje. Ovšem v pauze může znamenat příjemné zpestření. Hudba není příliš hlasitá. Je volena pořádajícím týmem.

Každé utkání je jinak divácky přitažlivé. Jsou zápasy, které jsou atraktivní svým složením, a poté jsou fanoušci zklamáni vleklým tempem zápasu. Naopak některé týmy překvapí a fanoušci „nestačí“ tleskat a povzbuzovat. Atmosféra zápasů většinu lidí pohltí.

Komunikace mezi hráčkami probíhá verbálním i neverbálním způsobem. Mezi neverbální projevy bych zařadila například bouchání hokejkou o mantinel či o podlahu, výrazy hráček, nesouhlasné postoje apod. Ve verbálním projevu se výrazně uplatňují různá zvolání a výkřiky, které mají vést ke zvýšení sportovní nálady. *Eště*↓▪ *poť po ní poť po ní*↑ *Miri poť*↑ *a poť*↑ *dobře*↓▪

Samotný zápas probíhá v časových intervalech třikrát patnáct minut. Před začátkem zápasu hráčky obstoupí vlastní branku a halou zazní týmové pokřiky. Jihlavské hráčky se povzbuzují tímto výkřikem – *Jdem, ať tmou, nocí či dnem, cíl máme pouze ten, že tenhle zápas vyhrajem. Hej, Jihlava!* Poté následuje hra. Během ní se hráčky navzájem povzbuzují a zároveň bedlivě sledují pískání rozhodčích. Ti jsou vždy dva. Není výjimkou, že hráčky s jejich rozhodnutím nesouhlasí a dávají to hlasitě najevo. *Pan rozhodčí trochu jednostraně píská*↓▪ *hlavně to bil faul*↓▪ Zápasu musí být přítomen zdravotník či zdravotnice. V pauzách mezi jednotlivými třetinami se hráčky radí, jak zlepšit taktiku – *Ne už ne*↓▪ *jo: nejsou tag dobrí nejsou moc jistí f těch nahrávkách hlavně*↓▪ *musíme bjehat to ubjeháme*↓▪ *deme vihrát*↓▪ - případně na koho si dát pozor. Některé dívky nezahálí ani během přestávky. Kupříkladu si trénují přihrávky. Když se podaří vstřelit gól, zvedne se celá střídačka a vběhne na hřiště. Tam si pográtulují s momentálně hrajícími spoluhráčkami a vrací se zpět na střídačku. Po zápase si dívky podají ruce nejen s protihráčkami, ale i s rozhodčími.

5. 4 Objektová struktura komunikační události

Na zprostředkování komunikace, přenosu informací různého druhu v prostoru apod., se podílejí ještě další složky této struktury komunikační události.

Pokud se na přenosu informací v komunikační události podílí další předměty, např. různá technická zařízení, říkáme těmto prostředkům komunikační kanály. V některých případech jsou nezbytnou součástí komunikační události výsledky dřívějších komunikačních událostí, již známé účastníkům komunikace, které uvádějí do vztahů k právě realizované komunikaci (např. výsledky předchozích zápasů). Tyto záznamy nazýváme **informačními konzervami**. Za informační konzervu můžeme považovat tabulku s výsledky zápasů. Ta je pro dívky důležitá k zorientování se v dosavadním průběhu zápasů a dále dívky informuje o připravenosti jednotlivých týmů.

1. liga žen

1. FBK Jičín	19	16	1	2	77:37	49
2. VSK Medik - Ovocné Báze	19	13	2	4	72:38	41
3. FbŠ EVVA Bohemians B	19	13	0	6	62:35	39
4. SK Jihlava	19	7	3	9	62:64	24
5. FBC Wings Most - Kadaň	19	7	3	9	62:56	24
6. EMCO Lhokamo Praha	19	7	2	10	43:69	23
7. USK Slávie Ústí n/L	19	5	2	12	43:71	17
8. Tatran Střešovice	19	1	1	17	46:97	4

Soustavu osobních a věcných objektů zasahovaných danou komunikací nazýváme objektovou strukturou komunikační události. Ve sportovním prostředí se z každého zápasu pořizuje zápis, podle přesně stanovené normy. Do zápisu se vkládají nejen výsledky, ale také postihy a zranění hráči, dále autoři gólů.

5. 5 Struktura textu (komunikátu)

Základní složkou komunikační události je jazykový projev produkováný a přijímaný v jejím průběhu. Tento jazykový projev (vnímaný jako proces i produkt) se jmenuje **komunikát (text)**.

Znaky celkové společenské i konkrétní komunikační situace i struktura v dané komunikační události se projevují v jazykovém, kompozičním atd. uspořádání textu (komunikátu). U často opakovaných komunikačních událostí a jejich verbálních složek, textů (komunikátů) můžeme sledovat znaky stabilního uspořádání jejich jednotek i jazykových prostředků, jež jsou výsledkem působení komunikačních norem. Schématický záznam pevného a komunikačními normami fixovaného uspořádání jazykových (i mimojazykových) prostředků v textu (komunikátu) nazýváme textovým vzorcem. Určitým vlastnostem textového vzorce, které jsou společné určité skupině příbuzných textů (komunikátů), říkáme typ textu (komunikátu).

V komunikační události můžeme pozorovat její jednotlivé fáze či dílčí úseky. Tyto úseky jsou vícerého druhu a různého rozsahu závislosti na jednotlivých faktorech, jejichž působením text (komunikát) získává svou konkrétní podobu. Nejvýznamnějšími jsou faktory situační, tematické a záměrové. Vycházejí z celkové společenské situace a dále ze struktury sociálně psychologické, pragmatické a tématicko-obsahové. Rovněž sem řadíme strukturu komunikační kompetence. Různě rozsáhlé úseky textu (komunikátu), vydělené na základě uvedených kritérií, nazýváme textovými jednotkami. Druhy členění textu na různé typové jednotky se pojmenovávají jako segmentace textu.

„Časové, tematické a obsahově pragmatické uspořádání textu, které je výsledkem působení faktorů společenské a komunikační situace komunikační události a zároveň konkrétního průběhu komunikační události, souhrnně funkční, ontologickou strukturou textu (komunikátu).“¹⁰

¹⁰ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 40.

Témata rozhovorů jsou různá a odvíjí se od prostředí, v němž se odehrávají. Hráčky volí jiná témata na hřišti, jiná na střídačce nebo v šatně.

Šatna je pro komunikaci významné místo. Hráčky tu probírají nejen předešlý či nadcházející zápas, ale i témata, která s florballem vůbec nesouvisí. Svou roli zde hraje i skutečnost, že se dívky dobře znají, tudíž jim nečiní potíže rozhovory o osobních záležitostech.

A: *Hele holki↑ já vim že vás to nikoho nezajímá ale konečně sem vid'ela Alešovu přítelkni↓* ••

B: *Hmm↓* ••

C: *Mně to zajímá↓* ••

A: *F Tesku↓*••

Často dochází k vzájemnému dobírání si a žertování.

A: *Nemáte negdo tričko pot dres↑?*••

B: *Na co↑?*••

A: *No tag↓▪ víš jag se pořim↓* ••

B: *Gdo to pag má prát↑▪ musíš se správně otřít o soupeře↓▪ já se taki pořim↓* ••

Dívky se chovají naprosto uvolněně. O zápase si promluví, ale zdaleka to není jejich jediné téma k hovoru.

Ani pravidelné tréninky neprobíhají v jednorázovém komunikačním tématu. Významné jsou pokyny trenérky a případné dotazy hráček. *Tag jo: holki↓▪ zastafte to rozd'elíme se↓▪ počte na strani a na obje branki↓▪ tag jedem jedem ale:↓*••

Dále jsou důležitou součástí i organizační pokyny.

A: *Jo: holki a připomínám↓▪ neska je poslední den placeňi↓▪ maximálně zítra↓▪ holki jestli se chcete pořivat↑ tag tadi to je do 27. 10.↓*••

B: *Andi↑ ale vona si z tebe d'elá prdel↓ to bi sis nemñela nechat líbit↓()*

A ani na tréninku nechybí „neflorbalové“ rozhovory.

A: *Ti seš taki naše kamarátka↓▪ nebo máš jinej program↑? gdištag nám to klidně řekni↓*••

B: *Nemám žiadnej program*↓••

A: *No: tag deš s náma*↓▪ *co ti nemluviš*↑?••

B: *No právjje že Helča nemluví*↓••

C: *Ti to zvládneš fšecho sama*↓•••

5. 6 Sémantická struktura textu (komunikátu)

U obsahově pragmatické jednotky máme možnost setkat se s významem dynamickým či nedynamickým. Tyto typy významů lze určit především na základě hodnocení významů sloves a těch substantiv, adjektiv, popř. též adverbii, která s nimi tvoří významové celky. Tyto celky nazýváme základními významovými vztahy. Členění obsahově pragmatických jednotek na základní významové vztahy říkáme **sémantická segmentace**.

Některé dynamické významy vyjadřují takové procesy, u nichž můžeme popsat změnu nějaké kvality v širokém slova smyslu v jinou kvalitu. Takové významy se nazývají mutační procesy.

A: *Protože mi dřevnaťej nohi*↓▪ *dřevnaťej mi nohi*↓••

B: *Proč ti dřevnaťej nohi*↑?••

A: *Moc bjehám a už jako sem ťešká*↓▪ *víš*↑?••

B: *Moc bjeháš*↑?••

A: *Bjehám dost ne*↑? *ta pizda blondatá mi šlápla na ten palec*↓▪ *já mislela*↓ *že budu* ()

B: *A jo*:↑••

A: *vražďit*↓••

Zpravidla se jedná o to, že se nějaký nedynamický vztah mění na jiný nedynamický vztah.

Jiné dynamické vztahy mají spíše charakter procesu, jenž probíhá v čase, ale nemá mutační, událostní charakter, nelze tedy určit východiskovou

(antecedentní) a výsledkovou složku, dále závěrovou a konečnou (postcedentní). Těmto významům říkáme nemutační procesy. *Ti vole↑ já uš na to seru↓▪ abisme se furt nehádali↓▪▪* Významy, které různým způsobem modifikují dynamické a nedynamické významy, nazýváme modifikátory.

5. 7 Struktura segmentace textu (komunikátu)

Komunikační událost (i text/komunikát) lze členit podle jejího časového průběhu. Této segmentaci říkáme fázování textu (komunikátu). Jednotlivé časové úseky komunikátu se nazývají **fáze**. Z fází komunikátu se většinou nejvýrazněji vyděluje jeho začátek a konec.

Před začátkem tréninku se hráčky sejdou v šatně. Zde během převlékání probírají aktuální témata. Mirka líčí své zážitky z Dubaje, kde byla na služební cestě. *Diť tam maj třeba↑ blbost kliki ze zlata↓▪ sme říkali gdibi tam mňeli Čechi tam nemaj kliki↓▪*

Trénink začíná přípravou mantinelů. Hráčky se poté rozdělí na dvě družstva. Komunikace začíná velmi svérázným způsobem. *Ti mi to hod'íš jag praseťi ti vole↓▪*

Během hry došlo ke srážce dvou hráček. Vše bylo okomentováno.

A: *Šťípe jag sviňe↓▪▪*

B: *Cos jí ud'elala↑?*

C: *Vona mi skočila do cesti↓▪▪*

A: *Prej skočila↓▪▪*

B: *Taková chud'inka vona jí zbije↓▪▪*

C: *Já sem ti nechťela ublížit↓▪ hele ve hře neznám bratra↓▪▪*

Po zhruba patnáctiminutové hře následovalo asi desetiminutové protahování. I při této činnosti spolu hráčky komunikují.

A: *Minulej tejdens přišla o ekskluzivní zápasi↓▪▪*

B: *Koho*↑?••

A: *No: nás*↓••

B: *Slišela sem*↓•••

Po protahování se pozornost přesouvá na procvičování s míčky. Hráčky se dozvídají, že mají nové. *Hele já sem eště nigdi nehrála s barevním míčkem*↓▪ *já mám úplně radost*↓••

Poté následovalo rozehrávání. Jednotlivé hráčky postupně střílí na bránu a pokouší se přelstít vlastní brankářku. Po rozsvičce se musí jít povinně napít. Trenérka bedlivě kontroluje pitný režim svých svěřenkyň. Každá dívka má připravenou svou láhev. *Holki*↑ *ted' ud'eláme cvičení*↓▪ *f kruhu bude stát jeden a támhle druhej*↓▪ *ostatní budou na druhí straňe s míčkem*↓▪ *Teri*↑ *ti zůstaneš tadi a Klára de do kruhu*↓••• Po chvíli dochází k vystřídání Terezy a Kláry Hankou s Mirkou.

A: *Mám t'e vistrídat*↓••

B: *Ti*↑?••

A: *Jo:*↓•••

Hanka komentuje přihrávky svérázným způsobem. *No tag*↑ *ti vole*↓▪ Hru přerušuje trenérka. *Jo: holki dobrí*↑ *napít*↓▪ *dáme si to eště jednou na druhí straňe*↓▪ *tag deme*↓▪ Celé cvičení je ukončeno jednoznačným pokynem. *Holki každá eště jednou a dobrí jo*↓•• Poté následuje samotná hra, která trvá asi dvacet minut. Na některých hráčkách je již znát únava. *Ježiš poťte to uš zabalit*↓▪ *ať se vispim aspoň jednou*↓•••

Trénink skončil v půl desáté. Dívky se šly osprchovat a převléknout.

„Jedna z výrazných segmentací textu, která se podílí na vytváření funkční, ontologické struktury, souvisí s tematickým uspořádáním textu (komunikátu).“¹¹

Tyto tematické textové jednotky nazýváme **tematickými bloky**. Všichni komunikanti se postupně vyjadřují k nějakému obsahovému celku.

A: *Ti máš noví brejle*↑?••

¹¹ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 48.

B: *Mám*↓••

A: *Sou heská*↓••

B: *Ďekuju*↓••

C: *Já sem si říkala*↑ *že máš nové brýle*↓▪ *sou fakt heská*↓••

Tuto skutečnost řešily dívky při převlékání do dresů.

Členění textu na tematické bloky nazýváme **tematická segmentace**.

Členění textu na obsahově pragmatické jednotky říkáme **obsahově pragmatická segmentace**. V textu můžeme sledovat i další segmentace, které přímo souvisí s jeho jazykovou (psanou, mluvenou) realizací nebo navíc s typem textu.

„Z hlediska syntaktické výstavby se text člení na syntaktické konstrukce. V psaném textu mají tyto základní jednotky obvykle podobu věty (větňého nebo souvětňého celku).“¹²

V textu mluveném také mohou odpovídat větě, častěji jsou však jejich hranice neurčité. *Sed'*↓▪ *poť Deni poť*↑ *a sama máš prostor*↓▪ S určitostí lze stanovit pouze jejich jádra (většinou slovesná). Členění textu na syntaktické konstrukce říkáme syntaktická segmentace.

V monologickém i dialogickém mluveném textu se vydělují úseky textu na základě vlastností jeho zvukového průběhu. Nejpodstatnější je melodický průběh (intonační kadence) a pauzy. Členění na intonačně a pauzově ohraničené úseky textu nazýváme **zvuková segmentace textu**.

Při dialogické komunikaci se setkáváme s pojmem **replika**. Tehdy mluvíme o střídavé řečové aktivitě účastníků komunikace. Uplatňuje se zde přirozená segmentace na úseky textu pronesené vždy jedním z nich.

A: *Mi hrajeme o půl šestí*↑? *o půl šestí*↑?••

B: *No*:↓••

C: *To nemůžu*↓••

D: *Ježíši*↓••

C: *O půl šestí*↑••

¹² Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 49.

V mluveném dialogu se mezi různými typy textových jednotek často vyskytují výrazy jako *že, že ano, jo:, tag, no:, víš, rozumíš, vid'* atd. V písemném textu a připraveném komunikátu mluveném se setkáváme s výrazy *zaprvé, dále, konečně* atd. Tyto výrazy nazýváme **signály textového členění**.

A: *Já sem si vjěřila*↑••

B: *Jo: já to chápu*↓▪ *ale já sem čekala*↑ *že to dáte*↓▪ *a voňi vám to seberou*↓▪ *strašně čekáme házejte to na střed tam se to dá*↓▪ *tam je to bomba*↓••

A: *A Lucka nemá copánki proč*↑?••

B: *Protože má čerstvje nabarvíno a vono bi se to tím polámalo*↓••

C: *Co nemám proč*↑?••

A: *Proč nemáš copánki*↑?••

V těchto rozhovorech jsem se pokusila ukázat střídavou řečovou aktivitu účastníků komunikace. Dále se tu setkáme i s výrazy, které jsou typické pro nepřipravený mluvený projev. Mezi ně patří kupříkladu *jo:*, opakování příslovce *tam*, obecněčeské tvary slov.

5. 8 Struktura výrazově formačních prostředků textu (komunikátu)

V textu (komunikátu) máme možnost setkat se s řadou jazykových prostředků, které jsou výrazem, formou vyjádření jeho různých obsahových kvalit. Jazykové prostředky, které vyjadřují obsahové kvality textu (komunikátu) nazýváme výrazově formačními prostředky.

Podstatnou vlastností textu je jeho **soudržnost, spojitost**. Ta je podmínkou konstituce smyslu textu a jednou z podmínek komunikačního efektu. Tato významová soudržnost, spojitost textu se nazývá **koherence**.

A: *Uš sem ťi to vimislela*↓••

B: *Cos mi vimislela*↑?••

A: *Se tam točíš*↓••

B: *Ale to je instinkt uťikat*↓••

A: *Instinkt*↑?••

B: *No fakt*↓▪ *já dicky*↑ *gdiš vid'im modrí tag zdrhám*↓••

V textu se vyskytují jednotlivé **klíčové významy**, které se váží hlavně k osobám a věcným objektům komunikace. V rovině výrazové jsou tyto významy vyjadřovány různými pojmenováními, která jsou k sobě navzájem – mimo doslovného opakování – ve vztahu zástupném, antonymickém, metonymickém, metaforickém, ve vztahu významové nadřazenosti a podřazenosti atd. Těmto řadám, významově blízkých pojmenování spjatých v textu uvedenými vztahy, říkáme **kohezní řetězce**.

A: *Ona je zmatená s toho že*↓▪ *že nehraje na tom*↓▪ *že nehraje na tom centru ne:*↑?••

B: *No:*↓••

C: *No: seš zmatená ne:*↑? *seš zmatená ne:*↑?••

B: *No:*↓••

C: *No: po:t*↑••

A: *Já sem taki zmatená*↓••

C: *Seš taki zmatená*↑?••

B: *To je škoda že nám to nevišlo*↓▪ *voňi tam*↑ *voňi tam strojují*↓••

C: *Strojují jo:*↑?••

B: *Strojují tam*↓••

C: *Ňegdo strojí a Ňegdo strojují*↓▪ *tag po:t*↑ *po:t*↑ *po:t*↑ *musíme jim dát gól*↓▪ *po:t je:*↓▪ *po:t*↓••

„Koherence textu jako obsahová kvalita je zajišťována i dalšími prostředky elipsou, tematicko–rematickou výstavbou elementárních textových jednotek i jednotek globálnějšího charakteru, pronominalizací atd.“¹³

V textu se setkáváme i s konektory. Jejich funkcí je zajišťovat návaznost textových jednotek a vyjadřovat jejich vzájemný vztah. V textu se setkáváme se vztahy autora a adresáta (příjemce) textu. Tyto výrazy a jejich uplatňování se projevují jako slovesná a zájmenná vyjádření 1., 2. a 3. osoby a jejich proporce. Tomuto jevu říkáme **konstelace slovesných osob**. V textu rovněž využíváme gramatické a lexikální prostředky. Používáme je k vyjádření odrazu reálných časových relací v textu a k zobrazení vývoje samotného textu v čase. Tehdy mluvíme o konstelaci slovesných časů.

A: *Vid'elas to↑? takovej kousek↓▪ jestli sis nevšimla mi to vůbec nasedlo↓▪▪*

B: *Škoda Andi takovej kousíček↓▪ ale bilo to pjekní↓▪▪* Pro zvýraznění časové události byl použit minulý čas a zhodnocení situace.

Kromě časové strukturace se v textu (komunikátu) objevuje i **struktura prostorová**. Prostorová a časová strukturace, míra vázanosti explicitního ztvárnění prostoru v komunikátu na výchozí komunikační situaci, jsou v něm signalizovány různými deiktickými prostředky.

A: *Já sem neved'ela↑ jestli tam budeš nebo ne:↓▪ víš v tom rohu↓▪▪*

B: *Jo: no já vim no:↓▪ ale gdiš ti tam zabjehnu jako gdiš mi to tam pošleš tag se jako stáhni na mojí stranu↓▪ víš co↓▪ abi pag si to třeba jako prohodíme jo:↓▪ nebo gdiš užš tadi bila tag já sem šla automaticki na tvoje↓▪ víš co↓▪ abisme se jako↓▪*

V tomto rozhovoru je použito několik deiktických výrazů. Například **tam, tom, to, tady**. Dále se zde vyskytují obecněčeské výrazy, parazitní slova a nedokončená výpověď.

Významná je i posloupnost symbolicky zapsaných slovních druhů (včetně výrazových charakteristik, zejména formálně morfologických).

¹³ Kořenský, Jan a kol.: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, PF JU, České Budějovice 1999, s. 54.

Mluvíme o syntaktické konstrukci. Základní pravidla syntaktické výstavby textu jsou v jednotlivých textech (komunikátech) doprovázena různými specifikacemi souvisejícími s typem textu, s jednotlivými žánry, u mluveného textu s podmínkami produkce textu atd.

6. Lexikální stránka komunikace

„Nauka o slovní zásobě je jednou z hlavních jazykovědných disciplín. Předmětem jejího zkoumání je obsah, forma a funkce pojmenovávacích jednotek a jejich vzájemných vztahů. Patří sem vše, co se týká pojmenovávacího plánu jazyka. Vymezují se základní pojmy z této oblasti, jako jsou slovo, sousloví, význam slova, pojednává se o systémové povaze slovní zásoby a zjišťují se vrstvy v ní, probírají se otázky spojené s významovou a formální stránkou jazyka.“¹⁴

Slovní zásoba je ve sportovním prostředí specifická některými výrazy, které dívky v běžné komunikaci nepoužívají. Z těchto výrazů bych uvedla *brána, gól, brankářská maska, obrana, střílet, hokejka, útok, hráčka, florbalový turnaj* apod. Některé výrazy jsou pro denní komunikaci sémanticky neprůhledné. Například *strojují*.

Základní jednotkou slovní zásoby je slovo. Souhrn všech slov každého jazyka tvoří jeho slovní zásobu. K jejímu rozšiřování přispívá i sportovní prostředí, které je zdrojem nových pojmenování. V psaném textu, jenž jsem čerpala z internetové diskuse jihlavských florbalistek, se objevuje například spojení *okleštěná sestava*. Tím je míněno, že sestava hráček na zápas nebyla úplná a družstvo odehrálo zápas s omezeným počtem hráček.

Obsahem slova rozumíme jeho význam, čímž je poukazováno k nějaké skutečnosti zprostředkované naším vědomím. *Míček, brankářská maska* či *hokejka* označují druh sportovního náčiní, *holky* značí poukázání na osoby ženského pohlaví a zároveň členky týmu.

Význam slova úzce souvisí s určitým jazykem. To znamená, že hláskový útvar, který v jednom jazyce znamená slovo, nemusí v jiném jazyce znamenat rovněž slovo.

¹⁴ Hauser, Přemysl: Nauka o slovní zásobě, SPN, Praha 1986, s. 7.

6. 1 Slovní zásoba a její složky významné pro text

Slovní zásoba je neustále se rozvíjející systém. Každý člověk má slovní zásobu aktivní a pasivní. Aktivní slovní zásobou rozumíme takové množství slov, které jedinec běžně užívá. Například *Hele holki↑ já vim že vás to nikoho nezajímá ale konečně sem viděla Alešovu přítelkyni↓*▪▪ či *Tag jo: holki↓*▪ *zastafte to rozdělíme se↓*▪ *počte na strani a na obje branki↓*▪ *tag jedem jedem ale↓*▪▪

Naproti tomu pasivní slovní zásoba je založena na jedincově znalosti slov, která není zvyklý používat, ale rozumí jim. Zde záleží na mnoha okolnostech, jež souvisí například s všeobecným přehledem dívek nebo jejich čtenářskými zkušenostmi. Důležitým faktorem je samozřejmě i věk dívky.

Čeština jako národní jazyk se dělí na spisovný jazyk, obecnou češtinu, dialekty a sociolekty. Mluvená forma spisovné češtiny se nazývá hovorová čeština. Mezi sociolekty řadíme profesionalismy, slang a argot. S ohledem na téma své práce se budu zabývat obecnou češtinou a slangem.

Obecná čeština je nespisovná a normovaná. Nazýváme ji tzv. třetím standardem. Od spisovné češtiny se odlišuje zejména v rovině fonologické, sémanticko-lexikální a syntaktické. Pro cizince jsou nejvíce nápadné odlišnosti v rovině obecněčeských jevů. Na ukázkou jsem vybrala několik monologů.

Seš tadi na tí straňe↑ protože prostě gdiš seš támhle↓▪ *tag si to můžeš víc takle jako podat nebo vo mantinel↓*▪

Eště↓▪ *poť po ní↑* *poť po ní↓*▪

Ti vole jeden ukazuje tam druhej tam↓▪ *bješte do prdele↓*▪

Já sem tam k ní sotva dobjehla vole a von mi řekne ()

Potřebuju zejtra jednoho nejlépe dva lidi na organizaci↓▪▪

V nahrávkách se setkáváme se změnami na rovině hláskoslovné:

protetické v (*vo, von, vono, vona, voňi*)

zánik hiátového j (*eště, sem*)

redukce souhlásek (*támhle, takle, diš, maj, nemaj*)

Dále se vyskytují změny fonetické na úrovni morfologické:

úžení (*tí, jistí, heskí, dobrí*),

záměna typu dobrý za dobrej (*druhej, žádnej, zejtra, jinej, dřevnaťej*)

krácení hlásek (*barevnim, řikala, tím, poťim, vispim, vim*)

záměna spisovného ý za nespisovné ej v základu slova (*brejle, prej*)

V rámci analýzy textu dotváří jeho funkci i různé lexikální prostředky:

parazitní výrazy (= prostředky s nulovým významem pro komunikaci, ale často se opakující; *prostě, hm, to jako ne, jako*)

kontaktové výrazy a spojení (*hele, počte, holki poslouchajte, víš, jedem, pozor, sklidni se, Aňičko d'ívej se, holki f klidu, poč po ňí*)

vulgární a pejorativní výrazy (*na hovno, do prdele, blbje, vole, prdel, pizda blond'atá, seru, blbost, sviňe*)

enumerace (= výčet, vypočítávání řady věcí; *Klára, Tereska a Kuba pudou dopředu*↓, *Vracíme se počte*↓▪ *postavíme to rozebereme to*↓▪ *f klidu*↓)

příslovce s velkým významem intenzity (*maksimálně, úplně radost, úplně, strašně, vůbec*)

všeobecnost ve vyjadřování (*třeba, ňákej, mi víme, ňegdo, ňekoho, ňeco, já vim*)

příslověčné výrazy (*sotva*), **dovětky** (*a nenechte si napovídat jo:*↓, *víš, a jo:, no:, no tag, a dobrí jo:*), pro písemnou komunikaci jsou u jihlavských florbalistek dovětky také typické (*No, tak to je hodně dobrý jakože !!:))*).

6. 2 Synonyma

Významovou stránku slov můžeme pozorovat i u synonym. Jsou to slova, která označují tutéž skutečnost. Základním znakem synonym je společná pojmenovávací funkce.

Synonymní vztahy spojují slova různých významových oblastí a lexikálních vrstev. Tyto vztahy se netýkají pouze základních jednotek, ale i víceslovných pojmenování, např. *volný úder - standardka, florbalka - florbalová hůl, brankářka - gólmanka, faul - nedovolený zákrok, florec - florbal, hokna - hokejka* apod.

Synonymita se dotýká jednotlivých významů slov, sémémů. Synonymitu můžeme posoudit na základě konfrontace významů slov mimo kontext: *mantinel - brána - míček*. Za synonyma nepovažujeme mluvnické varianty rodové, *brambor - brambora, kedluben - kedlubna* apod. A také za synonyma nepovažujeme varianty hláskové, *polévka - polívka*. Synonyma jsou kontextově zaměnitelná.

Z hlediska významu můžeme slova dělit i na **hyperonyma, hyponyma a kohyponyma**. Hyperonyma jsou slova významově nadřazená, hyponyma slova významově podřazená a kohyponyma jsou slova na stejné významové úrovni. Vztah hyperonyma a hyponym bych charakterizovala například na spojení *hráčka-brankářka, centr, útok*. Mezi kohyponyma bychom v daném prostředí mohli zařadit např. *zápas - trénink - cvičení* ve vztahu k pojmu *florbalová aktivita*. Následující kohyponyma vyjadřují hru s míčkem - *nahodit, sklepávat, odvézt, doklepnout, vyhodit, poslat*.

6. 3 Obrazná pojmenování v textu

Nová slova v češtině vznikají také na základě přenášení významu. V lexikologii se uplatňuje zejména metafora, metonymie a synekdocha.

Metafora je přenášení významu na základě vnější podobnosti daných jevů. **Metaforu** lze z jazykového hlediska dělit na jmennou (*pizda blond'atá; taková chud'inka*) a slovesnou (*bráníme Jihlava; leťte tam hnet, apod.*).

V psaných člancích se rovněž metafora slovesná vyskytuje v hojném množství (*Kolmanová vykřesala naději, která po několika nevyužitých šancích zhasla; v prvních dvou třetinách se oba týmy přetahovaly; juniorky ztratily cenné body; remíza by nás trochu zahojila, hrát s někým slabším, určitě by byla větší šance získat ty dva body a přeskočit Vinohrady; přivezly jsme jeden bod; sahal po třech bodech apod.*).

V těchto textech se setkáváme i s **personifikací**. *Štěstěna se obrátila k jihlavskému týmu zády.*

U **metonymie** mluvíme o přenášení významu na základě vnitřní souvislosti. Pojmy *centr, obrana, útok* představují postavení hráčky během hry. Například obrana znamená pro dívku, že její postavení se nachází v obranném pásmu a jejím hlavním úkolem je bránit protihráčkám ve střelbě na bránu.

U **synekdochy** se jedná o záměnu části za celek a naopak. Toto obrazné pojmenování se objevuje jak v mluveném projevu, tak v psaném textu. *Jihlava do toho; Jihlava v závěru vsadila na jedinou kartu; závěrečný tlak Jihlavy přinesl šance; gdibi tam mňeli Čechi; Kadaň rozhodla apod.*

Je samozřejmé, že zápasu se neúčastnilo celé město Jihlava, nelze charakterizovat všechny příslušníky české národnosti naprosto shodnými rysy a o výsledku zápasu nerozhodli všichni obyvatelé Kadaně.

Mezi **frazémy**, tedy ustálená spojení slov s přeneseným významem, bychom mohli například zařadit výrok *dršte nám palce*.

Další významové změny můžeme spatřovat i v **ironii**, což znamená, že říkáme opak toho, co si myslíme. *Diť tam maj třeba↑ blbost kliky ze zlata↓*▪

sme říkali gdibi tam mňeli Čechi tam nemaj kliky↓▪ Zde se jedná o vyprávění jedné dívky, která byla na služební cestě v Dubaji. Dívka žertuje o české povaze a o skutečnosti, že by Češi zlaté kliky zcizili.

V mluveném projevu se objevuje i **alegorie**. Hráčka zde poukazuje na své pocity, které v ní vyvolávají protihráčky v modrých dresech.

A: *Ale to je instinkt uříkat*↓▪▪

B: *Instinkt*↑?▪▪

A: *No fakt*↓▪ *já dicki*↑ *gdiš vidim modrí tag sdrhám*↓▪▪

Dále se v textu setkáme i s **přírovnáním** (například *šřípe jag sviňe*↓) a **řečnickou otázkou** (*Gdo to pag má práť*↑?).

V psaném textu se nachází například **hyperbola**. *Já mám doma asi 1866 dresů všech barev, ale ani jednou se číslo 7 mezi nimi nevyskytuje:-)* Hráčka úmyslně nadsadila počet dresů, aby upozornila na fakt, že dres s číslem 7 skutečně nemá.

6. 4 Rozšiřování slovní zásoby

Jazyk dále můžeme sledovat z hlediska časových příznaků. V tomto případě mluvíme o neologismech. Jejich vznik je dán potřebou pojmenovat nové skutečnosti. Ve sportovním prostředí je vše úzce spjato s tradicí, zároveň ovšem s potřebou pojmenovat nové metody, sporty a činnosti se sportem související.

Samotné rozšiřování slovní zásoby se realizuje několika způsoby, mezi něž patří tvoření nových slov, přejímání slov z jiných útvarů národního jazyka a ze slangu, přejímání slov z jiných jazyků a slov mezinárodních, vznik nových významů slov a tvoření víceslovných pojmenování.

V písemné komunikaci se objevuje specifický styl **přejímání cizích slov**.

4Cuba: Ahojky Cubíku, hele donesl mi pro tebe Valo maturitní otázky z češtiny, a je to dost obrí, takže ti to donesu v neděli ju? :)

Číslem 4 je zde míněno anglické *for* (=pro), které se čte jako anglické four (=4). Dále je tu použito anglické c v oslovení *Cuba, Cubíku*, místo českého k, Kuba, Kubíku. Také se vyskytuje případ, kdy je místo čísla 4 použito spojení *For Křéča*. To znamená, že dané sdělení je pro Terezu. *For* znamená již zmíněné pro, Křéča je zkrácená verze Křečka, což je přezdívka Terezy.

Dalším slovem cizího původu, s nímž se setkáme v internetové diskusi, je například anglicismus *sorry*. *Ahoj holky sorry, že jsem celý týden nebyla na trénincích...*

Dalším jevem, s nímž se setkáváme, je použití spojení *no problemo* či výraz *howg*. Toto značí jak vliv cizích jazyků, tak jeho vhodnost pro expresivitu v používání určité skupiny.

U cizích slov sledujeme i jejich začlenění do českého deklinačního systému. Přičemž některá slova se začlení zcela, některá se pouze přizpůsobí některými tvary a celá řada slov se nezačlení vůbec. V uvedených případech jsou přejatá slova nesklonná, nepodléhají českému deklinačnímu systému.

Přejímáním slov z jiných jazyků a slov mezinárodních vznikají nové základní pojmenovávací jednotky. Toto hledisko lze uplatnit i u ožívování slov zastaralých, které je však ojedinělé. Ve sportovním prostředí je přejímání slov z mezinárodní slovní zásoby naprosto běžné. Ve florbalu se uplatňují například pojmy **buly** (= vhazování), **standardka** (= volný úder), **gólmanka** (= brankářka), **kontumace** (= tato situace nastává například ve chvíli, kdy se družstvo nedostaví k zápasu a předem se neomluví, tehdy je výsledek započten ve prospěch druhého družstva), **diskvalifikace** (= vyřazení ze soutěže během utkání nebo po něm, případně neuznání dosaženého výkonu), **disciplinárka** (= disciplinární řízení či kázeňské řízení).

Tohoto trendu je bohatě využíváno například na mezinárodních soutěžích. Slova z jiných jazyků jsou však využívána i mezi děvčaty jihlavského sportovního klubu. *Minulej tejdens přišla o **ekskluzivní** zápas!*▪▪

Slovní zásobu lze obohacovat i různými publicismy (*V brance se po roce představila Šalbabová. Na půdě Warriors Innebandy Teamu odehrály*

jihlavské juniorky dvě velmi provedené dohrávky 13. a 14. kola. Jihlavským florbalistkám se na domácí scéně nedařilo.). Například někteří sportovní komentátoři se proslavili svým originálním komentováním sportovního dění. Vybranou situací může být komentování přímého přenosu zápasu v televizi či rádiu.

Slovní zásoba se tedy neustále rozvíjí. Na její rozvoj mají vliv i výrazy např. z ekonomické, kulturní či politické oblasti. Význačný podíl na rozšiřování slovní zásoby na našem území má pád komunismu v roce 1989 a také vstup ČR do EU.

7. Slang

Slang bývá obvykle zařazen mezi tzv. nespisovné poloutvary národního jazyka. Pokud se ohlédneme do jeho historie, zjistíme, že pojem slang se objevil zhruba v polovině 18. století v Anglii a označoval původně jazyk vulgární. Pochází zřejmě z anglického *s' language* (= něčí jazyk).

Lingvista sovětského původu Makovskij ovšem upozornil i na další možnosti výkladu: slovo slang pochází z cikánštiny, z norštiny (podle E. Partridga), nebo ze severoanglických dialektů (k této verzi výkladu se přiklání Makovskij).

Uvést přesnou a jednoznačnou definici slangu není jednoduché. Vedle termínu slang se vyskytuje celá řada termínů více či méně synonymních. Např. sociální nářečí, společenská nářečí, speciální nářečí, vrstevná nářečí, společenská mluva, pracovní mluva, vrstevná mluva apod.

V normativní České mluvnici (Havránek – Jedlička, SPN 1970, § 5, odst. 2b a § 213, odst. 4) je slang charakterizován takto: „Slangem se rozumí soubor jistých speciálních názvů a obrátů, kterých se užívá v běžném styku mezi členy pracovního nebo zájmového společenství kromě příslušné terminologie. Tyto speciální názvy a obraty, jimž se obecně říká slangové názvy (slangové výrazy, slangová pojmenování), vznikají z důvodů věcných i expresivních a na rozdíl od běžného výraziva se ve společenském styku mimo dané společenství (často vázané i na specifické prostředí) neuplatňují buď vůbec, nebo jen velmi omezeně.“¹⁵ Ve své práci se budu věnovat slangu sportovnímu.

Na slang má významný vliv tradice, stáří a rychlost rozvoje zájmové činnosti. Sportovní činnost má svou tradici zakořeněnu již v Antice. Florbal ovšem patří mezi novodobé sporty.

Onomaziologickou motivací slangových názvů je potřeba pojmenovávat nové jevy skutečnosti a potřeba nově pojmenovat

¹⁵ Hubáček, Jaroslav: O českých slanzích, Profil, Ostrava 1979, s. 9.

už pojmenované jako projev snahy o jazykové vyjádření variability v životě. Tato variabilita se projevuje jako projev snahy o originalnost výrazu a jeho aktualizaci, také jako smysl pro hravost a exkluzivnost. Obojí motivace souvisí se stále rostoucí specializací lidské činnosti.

Vznik nových významů slov je charakteristický tím, že se takto rozšiřuje okruh slov mnohovýznamových a vznikají další významy u slov, která již mnohovýznamová byla. Začleňujeme sem i rozpad mnohovýznamovosti v homonymii, kdy se slovo zcela osamostatňuje. *Klika* (u dveří) – *klika* (štěstí ve hře).

Florbal není příliš starý sport a rozšiřuje se zejména v posledních letech. Jedinečnost výraziva je dána i podmínkami, za nichž komunikace probíhá.

A: *Ona je zmatená s toho že*↓▪ *že nehraje na tom*↓▪ *že nehraje na tom centru ne:*↑? ▪▪

B: *No:*↓▪▪

C: *No: seš zmatená ne:*↑ *seš zmatená ne:*↑?▪▪

B: *No:*↓▪▪

C: *No: po:t*↑▪▪

A: *Já sem taki zmatená*↓▪▪

C: *Seš taki zmatená*↑?▪▪

B: *To je škoda že nám to nevišlo*↓▪ *voňi tam*↑ *voňi tam strojují*↓▪▪

C: *Strojují jo:*↑?▪▪

B: *Strojují tam*↓▪▪

A: *Āegdo strojí a āegdo strojují*↓▪

Slovem strojují se míní specifický styl hry. Spíše zde ovšem šlo o žertovnou komunikaci hráček během zápasu, která probíhala na střídačce.

7. 1 Slang a jeho aspekty

Slang je možno posuzovat ze dvou hledisek: jazykového a mimojazykového. Mezi příznačné jazykové aspekty patří nespisovnost (*voňi tam strojujî*), komunikativní funkčnost (*Jo: holki dobrí↑ napít↓▪ dáme si to eště jednou na druhí straňe↓▪ tag deme↓▪ holki každá eště jednou a dobrí jo:↓▪▪*) a využívání produktivních pojmenovacích (onomaziologických) postupů při tvoření, systémovost, snaha o pojmovou diferenciaci, stav odborné terminologie (*hlavňe to bil faul↓▪*), vyjadřování expresivity (*Ježiš poťte to uš zabalit↓▪*) a vhodnost pro mluvené jazykové projevy.

Jedním ze základních jazykových znaků slangového výraziva je jeho **nespisovnost** (např. *florec – florbal, hokna - hokejka* apod). Ne všechny slangové výrazy mají stejnou míru nespisovnosti.

„Slangovým výrazem se často vyhovuje aktuálním požadavkům jazykového vyjádření výstižného, stručného a zároveň v kontextu významově jednoznačného.“¹⁶

Toto je možné doložit zejména tzv. **univerbizací** (vytváření jednoslovných pojmenování z víceslovných pojmenování), která je v hovorové češtině, respektive ve slanzích velmi aktuální (například *obrana – obranné pásmo, koncovka – zakončení gólové šance*).

„Ve slanzích se uplatňuje i snaha o pojmovou diferenciaci, která může být ve srovnání s odborným vyjádřením větší či menší v souladu s pojmenovacími potřebami v pracovním nebo zájmovém prostředí.“¹⁷

Například pro hru s míčkem je v následující ukázce několik pojmenování, aniž by bylo vysloveno slovo míček.

Musíte tam jít Ájo:↓▪ gdiš voňi vás tam nahrávaj z tí obrani↑ bješte tam↓▪ nekoukejte na ňe a necouvejte ale leťte před tu bránu↓▪ abi gdiš vono to tam Irča nahod'í↑ abiste to tam pag mohli skle pávat↓▪ ale vi bježíte a koukáte na ňí↑ gdi to tam aš teprve to tam jako odveze↓▪ potom tam teprve leťte leťte tam hnet at' máme ten důraz před tou bránou↓▪ ňeco tam doklepňem↓▪▪▪

¹⁶ Hubáček, Jaroslav: O českých slanzích, Profil, Ostrava 1979, s. 20.

¹⁷TAMTÉŽ, s. 22.

Dále se zde projevuje specifický styl nabádání trenérky ke změně herní taktiky. Tato rada byla udělena během zápasu, šlo tedy o spontánní reakci na probíhající zápas a nespokojenost trenérky s jeho průběhem. Tímto pokynem vybízí k útoku na branku a ke střelbě gólu.

Dalšími jazykovými aspekty slangů jsou stav, propracovanost, přístupnost a stupeň praktického užívání odborného názvosloví. Například *faul* znamená nedovolený zákrok. Také v písemné komunikaci se objevují termíny.

A: *No, Leošku, trochu ti v tom **kanadským** haprují součty!! Že by 8+2 bylo 8. Hihi.*

B: *Hele Andy, jsem člověk a asi jsem přehlédla a neopravila, to taky oravuj takovej half lidí :-)*

V tomto rozhovoru se jedná o systém kanadského bodování.

Příznačné pro slangové názvy je dále to, že jsou při svém tvoření určovány požadavky vyhovět specifické povaze mluvených jazykových projevů. *Ti vole↑ já už na to seru↓▪ abisme se furt nehádali↓▪▪* V případě této ukázky se jedná o nepřipravenost, situativnost, nespisovnost a výskyt vulgárních výrazů.

„Příznačné aspekty mimojazykové jsou v různých slanzích různé a mohou se uplatňovat s nestejnou intenzitou. Patří k nim stupeň „uzavřenosti“ (výjimečnosti) určitého prostředí, jeho stáří, tradice, rychlost rozvoje, složení příslušníků určitého prostředí (věkové a sociální složení) a faktory psychické.“¹⁸

A: *Klárko a co ty **Scio testy** dneska, zvládla jsi to? :)*

B: *Jinak se mějte báječně ... zatím ... jdu počítat **integrály** ... a v neděli se určitě uvidíme :)*

V psané komunikaci se dozvídáme o školních povinnostech dvou hráček. Další hráčka, která již vystudovala, se zajímá o výsledek činnosti své spoluhráčky. Jedná se o uzavřenou skupinu, kde se setkáváme s různým věkovým složením.

¹⁸ Hubáček, Jaroslav: O českých slanzích, Profil, Ostrava 1979, s. 25.

Stupeň „uzavřenosti“ prostředí určují jiné podmínky pro tvorbu a užívání slangových názvů. Vliv na tvorbu a užívání slangového výraziva může mít stáří prostředí či zájmové činnosti, tradice a rychlost jeho rozvoje. Například každý sportovní tým má svůj pokřik, jímž se motivuje k vyššímu výkonu. Jihlavské florbalistky se povzbuzují před začátkem každého zápasu takto: *Jdem, at' tmou, nocí či dnem, cíl máme pouze ten, že tenhle zápas vyhrajem. Hej, Jihlava!*

„Variabilita slangového výraziva je podmiňována i tím, že ve zmíněných prostředích jsou vedle sebe lidé různých zájmů, povahového založení i vzdělání.“¹⁹

A: *Ti seš taki naše kamarátka*↓▪ *nebo máš jinej program*↑? *gdištag nám to klidně řekni*↓▪▪

B: *Nemám žádnéj program*↓▪▪

A: *No: tag deš s náma*↓▪ *co ti nemluvíš*↑?▪▪

B: *No právjje že Helča nemluví*↓▪▪

C: *Ti to zvládneš fšechno sama*↓▪▪▪

Zde se jedná o rozhovor tří dívek. Je ovšem patrný vůdčí tón jedné z nich, která touto komunikací směřuje k zorganizování společného večera.

7. 2 Expresivita

Pro mluvené projevy je významná jejich expresivita. Je jejich neodmyslitelnou složkou.

V textu se setkáváme s **deminutivy** (= zdrobnělinami; *Péťa, Tereska, Aňička, Helča*), dále s **hypokoristiky** (=domáckými pojmenováními; *Andi, Miri, Deni, Ája* apod.) a **přezdívkami** (*Leoš je Lucie, Kuba je Petra, Terežka má na dresu Křeček, Gejbi je Gabriela* apod.). Objevují se i **laudativa** (=chválící výrazy *dobře, heskí, fakt heskí, víborně, eksklusivní*). Také v psané

¹⁹Hubáček, Jaroslav: O českých slanzích, Profil, Ostrava 1979, s. 26.

komunikaci se vyskytují chválicí výrazy (*Posezení se konalo u Kulhánků a bylo to suprové!!*).

Také v psaném textu se projevuje expresivita, která je dána například těmito výrazy *hoooodně moc, jasan, fňuk, nééé, ajoooo*.

*OK, už se těším..až to pěkně všude **polepim** a bude nás **hoooodně**.*

Budem muset brzo vstávat fňuk.

Samostatným aspektem tvorby slangového výraziva je snaha o vyjádření expresivity.

B: *Taková chud'inka vona jí zbije* ↓ ▣

C: *Já sem ti nechtěla ublížit* ↓ ▣

Případně se setkáváme s pojmy *hod'ka, obří, fotečky, super plán, zuřivá debata, Ježišmarja, Ježiš*.

Mimojazykovým faktorem je i různé složení příslušníků slangového prostředí. Např. pro prostředí studentské nebo sportovní je typické, že příslušníky jsou zejména mladí lidé. U nich je příznačná snaha o vyjádření neotřelé, často i expresivní. Expresivita může být vyjádřena kladně i záporně.

Prostě vidí vole někoho ležet na zemi a píská: ↓ ▣ von mi řekne že jí vosekávám vole ↓ ▣ já sem tam k ní sotva dobjehla vole a von mi řekne (_)

V této ukázce je zřetelná záporná expresivita. Hráčka tímto vyjádřením reaguje na výrok rozhodčího, s nímž nesouhlasí.

8. Závěr

Ve své práci *Specifika komunikace při sportovních činnostech* jsem se pokusila přiblížit komunikaci jihlavských florbalistek. Zároveň jsem tímto poskytla prostor pro ty, jež by na tuto práci chtěli navázat a dále ji prohlubovat.

Na začátku této práce jsem chtěla čtenáře seznámit jak s florbalem, tak s jihlavským týmem. Poukázala jsem na historii této kolektivní hry a zdůraznila její postupné pronikání na české území. Florbal se k nám dostal třemi způsoby. A to pomocí finských studentů, bratrů Vaculíkových a švýcarských hráčů florbalu. Pro doplnění a správné pochopení hry jsem uvedla její pravidla.

Pro lepší pochopení komunikace sportovců a jejich fanoušků jsem zařadila i kapitolu, která se týká úlohy psychologie ve sportu. Zdůraznila jsem náročnost sportovních utkání pro hráče, ale i pro diváky. Diváci jsou v současné době hojně diskutované téma pro svou stále se zvyšující agresivitu. Musím konstatovat, že s tímto jevem – nezvladatelným chováním fanoušků – jsem se nesešla ani na jednom florbalovém turnaji. Ve sportovním prostředí je využíváno psychoregulačních metod k zajištění větší stability a duševní rovnováhy hráčů. Každý sportovec může k uvolnění využívat různých relaxačních cvičení. Například pomocí muzikoterapie či dechových cvičení.

Poté jsem se věnovala obecné charakteristice komunikace a jejím jednotlivým složkám, o něž jsem se zajímala. Zaměřila jsem se na specifika komunikace a snažila jsem se spojit teorii s praktickými příklady. Použila jsem zásad přepisu magnetofonového záznamu, jež jsem modifikovala pro účely této práce. V prvotní části jsem se zabývala samotným pojmem komunikace a dále pro ni významnými částmi, které jsou pro průběh komunikace důležité. Zajímala jsem se o samotnou komunikační událost a komunikanty. Jelikož jsem spolupracovala s určitou skupinou, mohu hovořit o sociální skupině. Pozice, jež zaujímali jednotliví komunikanti v sociální skupině, nazýváme sociálními rolemi. V daném florbalovém týmu bych mohla zmínit například

roli trenérky, jejímž úkolem je vést družstvo k dobrým výsledkům. Musí být přísná a požadovat plnění úkolů. Dále jsem se setkala s rolí kamarádky, k níž přicházejí dívky se svými strastmi apod. Tuto pozici zastávala jedna ze starších členek družstva.

V další kapitole jsem se zabývala strukturou komunikační kompetence. Analyzovala jsem komunikační událost monologickou a komunikační událost dialogickou. Došla jsem k závěru, že v jihlavském týmu je komunikační událost monologická spíše ojedinelým jevem. Pro efektivní komunikaci u dívek jsou také významné komunikační kompetence. Pod tímto pojmem si představujeme soubory znalostí a zkušeností jednotlivých dívek. Zde se projevují rozdíly mezi dívkami, neboť jsem se v jihlavském týmu setkala s věkovým rozmezím zhruba od čtrnácti do dvaceti sedmi let. To souvisí s odlišnými zkušenostmi hráček a jejich občasnými názorovými rozdíly. Během mé účasti na trénincích a turnajích jihlavského týmu jsem se neseetkala s výraznějšími neshodami v komunikaci.

Pro komunikaci jsou také důležité jazykové kódy. Ve florbalovém prostředí se uplatňuje především sportovní slang. Například užívání výrazů jako koncovka, gól, centr, obrana, strojovat či útok. V komunikaci se projevují i nejazykové kódy, tzn. mimika, gesta, pohyby atd. Ve sledovaném prostředí bychom za nejazykové kódy mohli považovat gesta rozhodčích při zápasu nebo domluvu hráček během utkání.

V další části práce jsem se zabývala pragmatickou strukturou komunikační události, pro niž je určujícím faktorem sociálně psychologická struktura komunikační události. Jednotliví komunikanti se během komunikační události snaží ovlivnit partnery a utvářet jejich individuální postoje, vnitřní pocity apod. Například trenér vyjadřuje názor na průběh hry a zároveň nabízí různé alternativy, jak výkon zlepšit. Tím se snaží ovlivnit chování hráček na hřišti. K tomuto účelu sloužily u jihlavských florbalistek zejména různé povzbuzující pokřiky. Například *po:d', to ubjeháme* či *pod' po ní*. Významnou roli zde hrají i fanoušci, kteří dokáží motivovat hráče k vynikajícím výkonům nebo je naopak naprosto demotivovat. Já jsem

se setkala pouze s kladnými zvoláními ze strany fanoušků. Občas jsem zachytila diváckou kritiku rozhodčích.

Důležitou složkou je tematicko-obsahová struktura komunikační události. V komunikační události je možné komunikovat o celé řadě skutečností. Předmětem komunikace partnerů se někdy stává sama komunikace a její složky. Těmto vyjádřením se říká metakomunikační. Ve své práci jsem uvedla například hráčkou komentovaný výrok rozhodčího, s nímž nesouhlasila. Použila i vulgární výraz, který ovšem nebyl adresovaný rozhodčímu, naopak patřil k jejímu mluvenému projevu jako součást mluvy sedmnáctileté rozčilené dívky.

Na zprostředkování komunikační události se podílí ještě další složky. Tehdy mluvíme o objektové struktuře komunikační události. V některých případech jsou nezbytnou součástí komunikační události výsledky dřívějších komunikačních událostí. Tyto záznamy nazýváme komunikačními konzervami a ve sledovaném prostředí to mohou být například tabulky s výsledky zápasů. Jsou pro dívky směrodatnou informací o vývoji utkání a o připravenosti soupeřů. Dívčím slouží k lepší orientaci v turnajích.

Dále jsem se zabývala strukturou komunikátu. Své uplatnění v komunikační události zde nachází i různé faktory ovlivňující průběh komunikační události. Například situační či tematické. Dívky zvolí pro komunikaci jiné téma během zápasu a jiné v šatně po zápasu, kde mnohdy probírají soukromé záležitosti. Během zápasu se obvykle vyjadřují k právě nastalé situaci. Zachytila jsem ovšem také komunikaci, v níž se jednalo například o copánky.

Pokud jde o sémantickou strukturu textu, setkala jsem se s tematickými bloky orientovanými na tréninky, ale také na obecná témata. To vypovídá o způsobu života jednotlivých hráček. Některé dívky jsou žákyněmi základní školy, jiné jsou studentkami střední či vysoké školy. A samozřejmě nechybí dívky, které již chodí do zaměstnání. Od této skutečnosti se zpravidla odvíjejí jejich rozhovory.

U struktury segmentace textu jsem se věnovala fázování textu. Tato skutečnost je dobře pozorovatelná například při sledování průběhu tréninku, kdy se komunikace odvíjí podle jednotlivých etap trénování. Na začátku tréninku si hráčky obvykle sdělovaly své zážitky z předchozích dní, poté následovaly pokyny trenérky a samotný průběh tréninku. I během trénování jsem ovšem zachytila rozhovory, které se florbalu netýkaly.

Poslední složkou obecné charakteristiky komunikace je struktura výrazově formačních prostředků textu (komunikátu). Podstatnou vlastností textu je jeho soudržnost, spojitost. Tuto spojitost může zajišťovat společné téma či návaznost jednotlivých témat během komunikace. V mé práci se téma v průběhu zápasu obvykle vztahuje k samotné hře a jejímu vývoji. Dívky hlasitě komentovaly situace, jež právě nastaly. Objevují se i klíčové významy, které se váží k osobám a věcným objektům komunikace. To platí pro různá pojmenování apod. Zde bych mohla uvést několik pojmenování pro hru s míčkem, které dívky běžně používají při své komunikaci. Mezi tyto výrazy patří například *odvézt, sklepávat, nahodit* apod.

Významnou součástí komunikace je slovní zásoba. U jihlavských florbalistek se setkáváme se specifickými výrazy, jež souvisí s daným prostředím.

V našich textech se projevuje obecná čeština. Objevují se její charakteristické rysy jako jsou změny na rovině hláskoslovné, například protetické *v (von, vona)*, zánik hiátového *j (eš'ě, sem)*, redukce souhlásek (*diš, takle*). Dále změny fonetické na úrovni morfologické, úžení (*tí*), záměna typu *dobrý za dobrej (druhej, žádnej)*, krácení hlásek (*řikala, vim*), záměna spisovného *ý za nespisovné ej* v základu slova (*brejle, prej*). Na rovině morfologické se neobjevují žádná specifika, protože to odpovídá obecné češtině.

V rámci analýzy textu jsem se také setkala s různými lexikálními prostředky. Například parazitní výrazy (*prostě, jako*), kontaktní výrazy a spojení (*hele, víš*), vulgární a pejorativní výrazy (*blbost, vole*), enumerace (*Klára, Tereska a Kuba*), příslovce s velkým významem intenzity

(*maksimálně, úplně*), všeobecnost ve vyjadřování (*třeba, třeba*), příslovečné výrazy (*sotva*) a dovětky (*a jo:*).

Podstatnou část komunikace a jejího výraziva tvoří synonyma. Pro jeden pojem tedy existuje i jiná, shodná, varianta: *florec – florbal, hokna – hokejka, volný úder – standardka, faul – nedovolený zákrok, brankářka – gólmanka* apod.

Významnou funkci mají v textu obrazná pojmenování. Ve sledované komunikaci hrála důležitou roli metafora (*bráňíme Jihlava*), metonymie (*obrana – postavení ve hře*), synekdocha (*gdibi tam mňeli Čechi*), frazémy (*dršte nám palce*) apod.

Výrazně se uplatnilo přejímání cizích slov. U dívek se setkáváme zejména s tzv. anglicismy (například *sorry* či *for*). Toto se vyskytuje zejména v psané komunikaci.

U slangu se projevuje ojedinělost výraziva, která je dána prostředím, v němž se komunikace odvíjí. Florbal není příliš starý sport a u nás se výrazně rozvíjí zejména v posledních letech. *Voňi tam strojují*. Slovem *strojují* je míněn specifický styl obrany, což pro člověka, který se nepohybuje ve florbalovém prostředí, není sémanticky průhledné. Setkat se můžeme i s pojmem *koncovka*, který značí zakončení gólové šance.

Významnou část mluvených projevů tvoří expresivita. Komunikace se ve většině případů odehrává ve vypjatých situacích. To souvisí se syntaktickými jevy, například nedokončenými výpověďmi. V daném textu se setkáváme například s deminutivou (*Terezka, Helča*), přezdívky (*Křeček*, což je Tereza apod.), laudativy (*dobře, heskí*) nebo hypokoristiky (*Ája, Andi*). Dále se objevují výrazy jako je *hod'ka, zuřivá debata, Ježiš* apod.

Počáteční předpoklad, že komunikace se nebude odlišovat od běžné komunikace, se vyplnil. Přesto jsem se dostala do kontaktu i se specifiky komunikace sledované skupiny. V komunikaci sportovního oddílu existuje celá řada výrazových prostředků v rovině lexikální, které jsou výrazem typického projevu sociální skupiny.

Na chování dívek je také zřetelné, že florbalem „žijí“. Je tedy jejich denním tématem a dívky nejsou jen spoluhráčky, ale také kamarádky, jež se setkávají i mimo tréninky a zápasy.

9. Seznam literatury

- Akademický slovník cizích slov. Academia, Praha 1998.
- Bečka, Josef: Česká stylistika. Academia, Praha 1992.
- Bečka, Josef: Slovník synonym a frazeologismů. Novinář, Praha 1982.
- Čechová, Marie a kol.: Čeština – řeč a jazyk. ISV, Praha 2000.
- Daneš, František: Český jazyk na přelomu tisíciletí. Academia, Praha 1997.
- Daneš, František: Intonace a věta ve spisovné češtině. Nakladatelství Československé akademie věd, Praha 1957.
- Daneš, František: Věta a text. Academia, Praha 1985.
- Daňhelková, Šárka: Anglická sportovní terminologie. Paido, Brno 2003.
- Davidová, Hana: Specifika komunikace v informačním středisku. DP, České Budějovice 2002.
- Filipec, Josef – Čermák, František: Česká lexikologie. Academia, Praha 1985.
- Hauser, Přemysl: Nauka o slovní zásobě. SPN, Praha 1986.
- Hoffmannová, Jana – Müllerová, Olga: *Čeština v dialogu věkově rozdílných mluvčích*. SaS, 63, 2002, s. 1-14.
- Hoffmannová, Jana: Stylistika a ...: současná situace stylistiky. Trizonia, Praha 1997.
- Hojný, Ondřej: Dialog jako doprovodná komunikace v dětských hrách. DP, České Budějovice 2003.
- Hubáček, Jaroslav: *K specifické mluvených projevů v pracovním a zájmovém prostředí*. In: K diferenciaci současného mluveného jazyka, FF OU, Ostrava 1995, s. 128-131.
- Hubáček, Jaroslav – Jandová, Eva – Svobodová, Jana: Čeština pro učitele. Vade mecum, Český Těšín 1998.
- Hubáček, Jaroslav: O českých slanzích. Profil, Ostrava 1979.
- Hubáček, Jaroslav: Malý slovník českých slangů. Profil, Ostrava 1988.
- Chloupek, Jan a kol.: Stylistika současné češtiny. ISV, Praha 1997.
- Jaklová, Alena: Úvod do textové lingvistiky. PF JU, České Budějovice 1999.

- Janoušek, Jaromír: Sociální komunikace. Svoboda, Praha 1968.
- Klímeš, Lumír: Slovník cizích slov. SPN, Praha 1998.
- Kořenský, Jan: Komunikace a čeština. H&H, Jinočany 1992.
- Kořenský, Jan – Hoffmannová, Jana – Müllerová, Olga: *Metoda analýzy komunikačního procesu*. NŘ, 70, 1987, s. 57-68.
- Kořenský, Jan: Komplexní analýza komunikačního procesu a textu. PF JU, České Budějovice 1999.
- Kučerová, Tereza: Specifika komunikace v ordinaci zubního lékaře. DP, České Budějovice 2002.
- Mikšík, Oldřich: Hromadné psychické jevy. Karolinum, Praha 2005.
- Mluvnice češtiny 3. Skladba. Academia, Praha 1987.
- Müllerová, Olga: *K tématické výstavbě nepřipravených mluvených dialogických projevů*. SaS, 37, 1976, s. 308-317.
- Müllerová, Olga: *O jazykovém přizpůsobování partnerů v dialogu*. NŘ, 61, 1978, s. 57-68.
- Müllerová, Olga: *K výstavbě dialogického textu*. SaS, 42, 1981, s. 282-290.
- Müllerová, Olga: Komunikativní složky výstavby dialogického textu. Univerzita Karlova, Praha 1983.
- Müllerová, Olga: *Principy strukturace dialogu*. SaS, 48, 1987, s. 98-109.
- Müllerová, Olga: Mluvený text a jeho syntaktická výstavba. Academia, Praha 1994.
- Müllerová, Olga – Hoffmannová, Jana: Kapitoly o dialogu. Pansofia, Praha 1994.
- Müllerová, Olga – Hoffmannová, Jana: Mluvená čeština v autentických textech. H&H, Jinočany 1992.
- Müllerová, Olga: Komunikativní složky výstavby dialogického textu. Univerzita Karlova, Praha 1983.
- Pokorný, Ludvík: Úvod do české lexikologie. PF JU, České Budějovice 1991.
- Prunner, Pavel: Úvod do psychologie TV a sportu. PF v Plzni, Plzeň 1985.
- Skrůžný, Zdeněk a kol.: Florbal. Grada Publishing, Praha 2005.

Vaněk, Miroslav – Hošek, Václav – Svoboda, Bohumil: Studie osobnosti ve sportu. Univerzita Karlova, Praha 1974.

Kozlíková, Lucie...[online]. [cit. 23. března 2007]. Dostupné na WWW: <<http://www.lagus.cz/florbal/view.php?cisloclanku=2007022201>>.

WWW: <<http://www.lagus.cz/florbal/showpage.php?name=diskuze>>...
[online]. [cit. 24. března 2007].

10. Přílohy

Příloha 1

FLORBALOVÝ ODDÍL SK JIHLAVA

POŘÁDÁ

NÁBOR

DÍVEK DO MLÁDEŽNICKÉHO DRUŽSTVA

Kdy? 4. 5. 2007 v 18: 30

Kde? SH SK Jihlava
Okružní ul.

Věk? Ročník 1995 – 2000

Máš zájem o kolektivní sport, získání nových přátel, nebo se prostě jen ráda odreaguješ, a sport Tě baví? **PRÁVĚ PRO TEBE TU JE FLORBAL!!!**

Florbalový oddíl dívek a žen SK Jihlava se sedmi letou tradicí Ti nabízí tuhle jedinečnou příležitost. Naším cílem je poskytnout ženám a dívkám všech věkových kategorií jedinečné možnosti sportovního vyžití. Proto neváhej a přidej se k nám. Máš ráda sport? Seznamuješ se ráda s novými lidmi? Prožíváš ráda nevšední okamžiky? Nudíš se? Chceš se odreagovat?

TAK NEVÁHEJ A PŘIDEJ SE K NÁM!!!

Případné informace na tel.čísle 721 056 339 nebo na emailu andy.u@post.cz

Příloha 2

Přivezly jsme pouze jeden bod **Vydáno dne 22. 02. 2007 (37 přečtení)**

Prvoligové Florbalistky SK Jihlava přivezly z turnaje v Chomutově jeden bod za remízu s Ústím. Na důraznou Kadaň nestačily.

Ústí n. L. - SK Jihlava 2:2 (0:0, 1:1, 1:1)

Jihlava nastoupila v okleštěné sestavě. V brance se po roce představila Šalbabová, která nahradila zraněnou Provázkovou. I přesto její tým dokonce sahal po třech bodech. Je to ohromná škoda. Pět minut před koncem jsme daly druhý gól a pak měly spoustu šancí, ale bohužel je neproměnily a soupeřky v samotném závěru srovnaly, komentuje kapitánka Jihlavy Miroslava Slavíková.

Branky: Ježková, Raabová.

SK Jihlava - Most- Kadaň 1:4 (1:1, 0:3, 0:0)

I ve druhém utkání otevřely hráčky SK skóre a první vyrovnanou třetinu držely krok. Kadaň pak ale rozhodla větším důrazem před oběma brankami. Bohužel nám chyběly ty zkušenější hráčky. Projevila se větší síla soupeřek, doplňuje Slavíková.

Branka: Ježková.

SK Jihlava: Šalbabová - Kubisková, Junková, Neckářová - Kulhánková, Kozlíková, Ježková, T. Slavíková - Raabová, Čermáková, M. Slavíková.

1. FBK Jičín 17 14 1 2 64:34 43
2. Ovocné Báže 17 12 1 4 66:33 37
3. Bohemians B 17 12 0 5 57:32 36
4. Most- Kadaň 17 6 3 8 58:53 21
5. SK JIHLAVA 17 6 2 9 56:60 20
6. Lhokamo 17 6 2 9 38:64 20 7
7. Ústí n. L 17 5 2 10 41:56 17
8. Střešovice 17 1 1 15 42:90 4

Příloha 3 – ukázky internetové diskuse

<p>900) </p> <p>Klára i gejby</p> <p>Místo: -</p>	<p> pátek, 23. březen 2007 15:59 </p> <p>Ahoj holky, piseme az ted, ale doted sme pro vas (pro ty, které chtěly jít na náš ples) shanely ty listky ale proste nesehnaly. Bohuzel...Ja mam jen pro rodinu a navíc Maldu a konec.A kdyz by se jeden dal sehnat,nema to cenu aby treba Mirka sla sama, ze 😊 takže to vypada ze se uvidime v nedeli. Pa pa a drzte nam palce</p> <hr/> <p>Leoš: No tak doufám, že jste si to parádně užily a čekáme na Vaše zažitky apod. A taky čekáme na fotečky, chceme je vidět ať se děje, co se děje. Určo jste byly kočky :-)</p> <hr/> <p>Leoš: Klárko a co ty Scio testy dneska, zvládla jsi to? :-)</p>
---	---

<p>899) </p> <p>Křeček</p> <p>Místo: -</p>	<p> pátek, 23. březen 2007 15:00 </p> <p>4Cuba: Ahojky Cubíku,hele donesl mi pro tebe Valo maturitní otázky z češtiny,a je to dost obří,takže ti to donesu v neděli ju?:)</p> <p></p> <hr/> <p>Leoš: Křečo vzhledem k tomu, že Cuba jde dnes trénovat plesání :-) Tak bys to nosila stejně zbytečně :-)</p>
--	--

<p>898) </p> <p>Leoš</p> <p>Místo: -</p>	<p> pátek, 23. březen 2007 14:09 </p> <p>Hlavně pro ty, co v neděli hrajou 😊 Nezapomeňte si prosím přehlídnout hodinky, budete vstávat totiž o hod'ku dřív, protože se v neděli posouvá čas, tak ať některá z Vás nezaspí ju? </p>
--	--

897)

Terez

Místo:

-

čtvrtek, 22. březen 2007 10:25

Tak zase to tu nějak upadá nemyslíte...
chtělo by to nějakou zuřivou debatu už se
hrozně těším na neděli, že nemusíme nikam

jet.juchůů!! jooo a Andy ty vem ty

plakáty,jasan

Andy:

JAsne, no problemo. A mam taky nova cisla
časopisu florbal, tak jeslti na něj nezapomenu,
tak se můžete těšit. Jsou tam zajímavé
rozhovory.

Křečík:

Ok,už se těším.. až to pěkně všude polepim a
bude nás hoooodně moc!:D

Cuba:

Já jen, jelikož se asi nedostavím na trénink...(z
důvodu toho "povinného" plesu, jinak bych
samozřejmě přišla:)), bych se ráda zeptala,
kde a kdy mám v neděli být...od kolika do
kolika...popřípadě mám-li něco donést...)).
Jinak se mějte báječně...zatím...jdu počítat
integrály...a v neděli se určitě uvidíme:)

Lili:

No, Cubo, to mas teda opravdu super plan,
dost ti zavidim. ja se taky s Luxou přijdu
mrknout, tak doufam ze to bude stat za to :-))

Andy:

MYslím, že stačí na desátou, na první zápas. No
a vezmi sebou hlavně dobrou náladu. :-)

Leoš:

Lilku, ty se připrav, popřípadě jsem si říkala, že
ti to můžu kdyžtak přijet nainstalovat, kdyby se
ti nedařilo :-) A vůbec, co teda s tou nedělí
ráno, jdem s Dendou do posilky nebo na to
prdíme? Budem muset brzo vsávat fňuk.

896)   **neděle, 18. březen 2007 12:32**

Andy

Místo:
-

VYHLAŠJI CELOTÝMOVÉ PÁTRÁNÍ PO DRESU ČÍSLO 7 !!! MIRKA HO Z DOBRÉ VŮLE PŮJČILA, ALE NĚKDO HO NEVRÁTIL A TO VČETNĚ KRAČASŮ. ZAVZPOMÉNEJTE TEDY. KDO JSTE V NĚM HRÁLY A DONESTĚ HO NEJDĚLE DO PÁTKU NA TRÉNINK. 🙄🙄🙄

lili:
Haloo, ja se pridavam. Ja svůj taky nemam. Nastesti jen ten stary cerny s mou prezdivkou. Nosim cislo 88 :-))

Andy:
Ten je na světě, má ho myslím Léňa a vezme ti ho na trénink. :-)

Lili:
No, tak to je krása, tím padem se mohu plně venovat patrani po nahle zmizele 7 :-)

Leoš:
To jsem zvědavá, zda se toto vypátrá. Se mi fakt zdá, že by se takhle ztratil. To nééé, my chceme Šefku zpět a to hned hej hej :-
)Raději se podívám doma, abych si byla jistá, že jsem ho nechtěně nezbalila, to by byl malej trapas :-)

Andy:
Já mám doma asi 1866 dresů všech barev, ale ani jednou se číslo 7 mezi nimi nevyskytuje. :-)

895)   **pátek, 16. březen 2007 13:01**

Káťa

Místo:
-

Omlouvám se z dnešního tréninku, už jsem to sice říkala Andy, že jdu na oslavu, ale musím ještě přidat, že jsem včera zjistila, že vlastně nemám ani auto, protože bráchové si ho vzali na soustředění 😞 tak zas ve středu 🤖

893)   **čtvrtek, 15. březen 2007 09:55**

Andy

Místo:
-

Křéčo si na mě zapomněla s těmi návrhy. Tak mi to vem v pátek. Dík 🤖

Terezík:
4Andy: ajoooo,.. hele ale já úplně jistě nevím jestli v pátek půjdu.. protože půjdu předtím na fotbal, a potom kámoška slaví narožky, tak asi nepůjdu.. Eště se ale určo ozvu! Zatím :)

Andy:
MNo tak mi to pošli po Mirce i s hokejkou.

  Leoš Místo: -	<p>čtvrtek, 15. březen 2007 07:55 </p> <p>Doplnění k Verče (Lucce), nebo cože? Pokud si chcete o jejich nej nej tablu přečíst a chcete vidět vyfocenou Verču a Vojtu Kulhánkového, který mě upoutal Czech Open tričkem, jinak by mě ani nenapadlo se kouknout, tak mrkněte na stránky</p> <p>http://www.blesk.cz/Clanek71809.htm </p> <hr/> <p>Terezik: No,tak to je hodně dobrý jakože!!!:))</p>
---	---

<p>891) </p> <p>Lucka(Verca)a Verca</p> <p>Místo: -</p>	<p>středa, 14. březen 2007 20:02 </p> <p>Ahoj holky,nepritomnost na treninku bych chtěla omluvit - dneska sme vyvesovali tablo(primo na budove skoly 😊)takze sme se tam zdrzeli a jeste me ceka hora filozofie,takze.....jeste jednou promin zaroven za pozdni omluvu.....papa </p>
--	---

<p>889) </p> <p>Lilek</p> <p>Místo: -</p>	<p>neděle, 11. březen 2007 19:31 </p> <p>For Křeča - Halooo, Terko, já čekám, až si na mě vzpomeneš 😊Dost mě to mrzí, protože v autě ses zdála jako moje dost dobrá kamarádka, snad i jediná 😊Hlavně nikomu neprozrad' mé tajemství, to ví jen vyvolení 😊Nebo!!!Emily, dělej</p> <hr/> <p>Křeček Emily: Jééé ahoj Lor, já uplně zapoměla...dneska až přídu domů tak ti to hned pošlu.. samozřejmě,že kamarádky zůstaneme a naše tajemství zůstane v rodinném kruhu!:D</p>
--	--

Příloha 4

Turnaj juniorek v Kladně 20. 1. 2007.

Turnaj juniorek v Liberci 26.10.2006.

Turnaj v Jihlavě 4. 6. 2006.

Příloha 5

Tabulky 2006/2007

1. liga žen

1.	FBK Jičín	19	16	1	2	77:37	49
2.	VSK Medik - Ovocné Báže	19	13	2	4	72:38	41
3.	FbŠ EVVA Bohemians B	19	13	0	6	62:35	39
4.	SK Jihlava	19	7	3	9	62:64	24
5.	FBC Wings Most - Kadaň	19	7	3	9	62:56	24
6.	EMCO Lhokamo Praha	19	7	2	10	43:69	23
7.	USK Slávie Ústí n/L	19	5	2	12	43:71	17
8.	Tatran Střešovice	19	1	1	17	46:97	4

1. liga junierek

1.	FBC Liberec	19	18	1	0	81:23	55
2.	FbŠ EVVA Bohemians	19	15	1	3	85:30	46
3.	TJ Sokol Královské Vinohrady	19	9	3	7	65:52	30
4.	SSK Future B	19	9	1	9	66:68	28
5.	SKP Nymburk	19	7	2	10	56:60	23
6.	SK Jihlava	19	7	2	10	48:53	23
7.	Sokol Proxisky Pardubice	19	4	1	14	50:73	13
8.	Wizards DDM Praha 10	19	1	1	17	29:121	4